75STE JAARGANG No. 9941

VRIJDAG 10 OKTOBER 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao | Kantoor: Conscientiesteeg: 27 - 29 | Telefoon: Redactie: 23858 | Advertentie: 23550 | Abonnementen en Bezorging: 24399

Stoffelijk overschot van PAUS PIUS XII wordt maandag ter aarde besteld

Rouwstoet uit CASTELGANDOLFO vertrokken

Castelgandolfo. — Paus Pius de twaalfde ligt op zijn doodbeds vlak onder het raam van waaruit men een uitzicht heeft op het balkon. Bij de vier uiteinden van het bed staan kandelaars met brandende kaarsen. Rondom zijn doodsbed zijn de naaste medewerkers van de overledene in gebed neergeknield.

Pater Pellegrino deelde mee dat ca. een uur voor zijn overlijden de doodsstrijd begon. De kamer van de Paus was vol mensen. Mgr. Mtardini, prostaatssecretaris, en Mgr. Rocca van de Pauselijke kapel baden de gebeden der stervenden voor.

Langzamerhand ging de Paus moeilijker ademhalen; soms scheen zijn ademhaling wel een halve minuut stil te staan. De artsen hadden tenslotte wel vijf minuten nodig om de dood vast te stellen.

De Paus was een groot liefhebber van muziek. Zelfs woensdagmorgen, zo vertelde een der behandelende artsen, toen zijn artsen menden dat er nog kans op herstel was maar de Paus in werkelijkheid reeds op de drempel van de dood stond, vroeg hij om Beethovens eerste symfonie op een gramofoon te laten spelen. En ook dinsdag toen hij van de eerste ineenstorting zo goed scheen te herstellen had hij gevraagd een plaat te draaien. Toen ik de H. Vader met zijn hand de maat zag slaan en het genoegen waarmee hij luisterde van zijn gezicht las, was ik er op dat ogenblik zeer zeker van dat hij zou herstellen.

Reeds geruime tijd geleden koos Paus Pius de twaalfde zijn begraafplaats in de Vatikaanse grotten, namelijk boven de plek, waar dank zij zijn bemoeienissen, sporen zijn ontdekt van het graf van de Prins der Apostelen. Pius de twaalfde wees ook de plaats aan, waar zijn grafbeeld zal worden geplaatst, in de kapel van de aanbieding in de basiliek van het Vatikaan, waar zich het graf van Pius de tiende bevindt. In deze kapel is ook het grafbeeld van Benedictus de vijftiende.

De basiliek van het Vatikaan telde 260 graven van Pausen, maar twee-derden hiervan zijn verdwenen en nu zijn er alleen maar graftomben uit de moderne tijd. De oude tomben die romdom die van de H. Petrus waren gebouwd, zijn vernield, een deel ervan tijdens de bouw van de huidige basiliek. Er zijn er zeven overgebleven uit de middeleeuwen in de Vatikaanse grotten. Deze zijn van de Duitse Paus Gregorius de vijfde, die van Adrianus de vierde, de enige Engelse Paus in de geschiedenis, en vijf andere Pausen. Buiten het Vakaan zijn er ook Pausen begraven, vooral in de Lateranen en zelfs in andere Italiaanse steden, zoals Arezzo en Verona, waar Lucius de derde, die zich naar die stad had begeven voor een ontmoeting met Frederik Barbarossa, overleed en begraven werd. Twee Pausen zijn begraven te Viterbe, onder wie de Fransman Clement de vierde.

In totaal bevinden zich 143 graftomben in de Vatikaanse grotten. **De laatste Paus, die buiten de Sint** Pieter werd begraven, is Paus Pius de negende, die omstreeks het einde van de vorige eeuw overleed en begraven wilde worden in de basiliek van de H. Laurentius buiten de muren. Zijn graf werd beschadigd bij een luchtbombardement, dat in 1943 het dakwerk van dit oude heiligdom vernielde.

Op de bijeenkomst van kardinalen werd het geestelijk testament van Paus Pius de twaalfde voorgelezen. De kardinalen bespraken oo' de wensen, die de overledene kenbaar heeft gemaakt inzake zijn begrafenis.

De kardinalen zagen op de bijeenkomst hoe de Vissersring van de overleden Paus gebroken werd. Bij zijn verkiezing tot Paus krijgt iedere Paus een Vissersring, waarvan de naam ontleend is aan het feit dat de Apostel Petrus -de eerste Paus- visser was.

Kardinaal Wyszynski, de Poolse primaat heeft een prediktocht onderbroken om voorbereidselen te maken voor de reis naar Rome voor bijwoning van het conclaaf. Uit gezaghebbende bron is vernomen dat men niet verwacht dat kradinaal Mindszenty uit Boedapest naar Rome zal gaan. Volgens mededelingen van welingelichte zijde te Belgrado zou kardinaal Stepinac, de Zuid-Slavische primaat, te ziek zijn om naar Rome te gaan. Na zijn gevangenschap heeft hij praktisch huisarrest. Voorzover bekend zou de regering hem willen laten gaan op voorwaarde dat hij niet meer terugkeert.

De aartsbisschop van New York, kardinaal Spellman, die de terugreis naar de V.S. had aanvaard, keert terug naar Rome

Het stoffelijk overschot van Paus Pius de twaalfde, dat gebalsemd is naar de methode van prof. Galeazzi-Lissi, welke het behoud ervan gedurende tenminste een eeuw mogelijk maakt, is overgebracht naar de Zwitserse zaal, waar het opgebaard is ter verering door de gelovigen.

De overledene is gekleed in een wit priestergewaad met op zijn hoofd een rood hoofdbedeksel. Zijn handen, gestoken in handschoenen van witte zijde, omklemmen een kruisbeeld en een rozenkrans. Aan de voet van de Katafalk, waaromheen vier brandende kaarsen zijn geplaatst, heeft men een bidbank gezet en daarboven een vaas met wijwater.

Er wordt wacht gehouden door de garde der edelen. De Pauselijke aartsdeken, prof. Galeazzi-Lisi, de kamerheer en de prefect der ceremonies bevinden zich eveneens in de grote zaal.

Buiten het paleis houdt de Zwitserse garde de menigte tegen, die zich verdringt tegen de poorten om binnen te komen. Pater Francesco Pelligrino doet om het uur via luidsprekers een beroep op de gelovigen om geduldig te zijn De menige, die steeds maar blijft aangroeien, verdrong zich tot in de winkels, de particuliere woningen en de perskamer, die aan het paleis grenzen.

Tienduizenden mensen uit Rome en omgeving hebben gisteravond in het paleis van Castel Gandolfo de laatste eer bewezen aan Paus Pius de twaalfde.

De hele dag door waren de mensen met auto's, autobussen, scooters, fietsen en boerenkarren en ook te voet naar Castel Gandolfo getrokken om de Paus voor het laatst te zien. Aangezien men gistermiddag echter met de balseming was begonnen, werden de mensen op enige afstand van het paleis opgevangen door een kordon Carabinieri. Onder de brandende zon, en later onder het felle licht van schijnwerpers, vormde zich daar een onafzienbare menigte.

Op de duur konden de gendarmes de dichtopeengepakte mensen niet meer in bedwang houden. Zij werden stap voor stap teruggedrongen, waarop men de hulp inriep van de Jezuieten pater Pellegrino, die de gelovigen in de afgelopen twee dagen via radio-Vaticaan op de hoogte had gehouden van de ziekte van de Paus. **De pater slaagde er aanvankelijk in de menigte te kalmeren door een minutieuze beschrijving te geven van de balseming, doch spoedig begonnen de mensen weer op te dringen met de: „Il Pappa"... „Wij willen onze Paus zien".** Tientallen mensen vielen in het gedrang flauw.

Het stoffe'ijk overschot van Paus Pius de twaalfde zal maandag ter aarde worden besteld, zo heeft de algemene congregatie van kardinalen vanmorgen tijdens een vergadering besloten. De bijeenkomst werd bijgewoond door 13 leden van het Heilige College, alle van de curie met uitzondering van kardinaal Spellman, aartsbisschop van New York, en kardinaal Lercaro, aartsbisschop van Bologna.

De rouwstoet met het stoffe'ijk overschot van de Paus is uit Castelgandolfo vertrokken.

Het lijk is geplaats in een driedubbele doodkist. Het deksel van de eerste houten kist is versierd met een kruis. De tweede kist, die van lood is en 200 kilo weegt, heeft een doodskop met gekruiste beenderen en een bordje, waarop de data van geboorte en overlijden van de Paus zijn aangebracht.

De derde doodkist van geboend ipenhout, zonder deksel, is evenals versierd met een metalen kruis.

Vanmorgen zijn opnieuw balsemwerkzaamheden aan het stoffelijk overschot van de Paus verricht, doordat in de loop van de nacht ontbindingsverschijnselen waren opgemerkt. In verband hiermee moest het voorbijtrekken der gelovigen worden stopgezet.

Alle documenten, die door Paus Pius de twaalfde tijdens zijn leven zijn goedgekeurd en getekend, alsmede alle benoemingen, die hij gedaan heeft en nog niet openbaar zijn gemaakt, zullen voor de begrafenis van de overleden Paus worden gepubliceerd. Op dat moment zullen uit de Apostolische Kanselarij de zegels worden gehaald, die dienst deden voor de officielen voor de officiele acten van de Paus. De zegels zullen worden overgedragen aan de kardinalen, die ze tijdens een algemene congregatie met mokerslagen zullen vernietigen.

MGR GIOVANNI BAPTISTA MONTINI

KARDINAAL GUISEPPE SIRI

V.N.-assemble nam een minuut stilte in acht

New York. — Bij de aanvang van de vergaderingen der commissies der algemene assemblee der Verenigde Naties is een minuut stilte in acht genomen ter nagedachtenis van Paus Pius XII. De voorzitter van de politieke commissie, Rafael Urquia (El Salvador), bracht hulde aan de „eminente intellektuele hoedanigheden en staatsmanschap" van de overledene. Verschillende andere afgevaardigden sprak hun medeleven uit met het overlijden van de Paus. Talrijke vertegenwoordigers van Latijns-Amerika en West-Europa gingen vanmorgen voor de aanvan der vergaderingen naar de kerk om voor de zielerust van Pius XII te bidden. Sekretaris-generaal Hammarskjoeld zond vanmorgen een telegram van rouwbeklag aan de prostaatssekretaris van de heilige Stoel, Mgr Tardini.

K.V.P.-feestavond uitgesteld

Willemstad. — Het bestuur van de K.V.P. verzoekt ons mede te delen, dat de feestavond van de KVP-medewerkers welke op zaterdagavond 11 oktober zou plaatsvinden in verband met het overlijden van Z. H. Paus Pius XII is uitgesteld tot zaterdag 25 oktober a.s.

Algiers. — Van betrouwbare zijde te Algiers is vernomen, dat de bevelhebber in Algerië, generaal Salan, zal worden gepromoveerd tot inspekteur-generaal van de Franse strijdkrachten.

DE OPVOLGING VAN PAUS PIUS XII

Zal de keuze - na vier eeuwen - op een NIET-ITALIAAN vallen?

Geen der 55 leden van het college der kardinalen serieus kandidaat

Vatikaanstad. — Bij het nagaan van de namen der 55 leden, waaruit het college van kardinalen momenteel bestaat, valt geen enkele op voor een serieuse kandidatuur voor het opvolgen van Paus Pius de twaalfde.

Sinds de consistories van 1946 en 1953, waarbij het Heilige College met een groot aantal buitenlandse kardinalen werd uitgebreid, zijn de Italiaanse kardinalen thans in de minderheid, namelijk 18 tegen 37 buitenlandse verdeeld over 23 verschillende nationaliteiten. Het merendeel hunner is zeer oud en dichter bij de 80 dan bij de 70 jaar.

De gezondheidstoestand van sommigen is zwak. **Inmiddels kan men zich moeilijk voorstellen, dat de keus van het Heilige College in conclaaf bijeen, zal vallen op een buitenlandse kardinaal. Sinds ruim vier eeuwen zijn alle Pausen van Italiaanse afkomst geweest en het schijnt niet, dat op korte termijn met deze traditie zal worden gebroken.**

Door hun vorming, hetzij als nuntius, hetzij als lid van de curie, komen de Italiaanse kardinalen eerder in aanmerking voor een benoeming. Uit hun rangen zal dan ook vermoedelijk opnieuw de uitverkorene komen. Maar volgens zeer gezaghebbende waarnemers is ook het aantal eventuele kandidaten uit dezegroep zeer gering.

Ware Mgr. Giovanni Baptista Montini, de aartsbisschop van Milaan, die jarenlang de rechterhand van de Paus Pius de twaalfde was als onderstaatssecretaris, kardinaal, dan zouden zij kans groot zijn geweest. Hij zou min of meer hebben verkeerd in een soortgelijke positie als kardinaal Pacelli bij het overlijden van Paus Pius de elfde Evenals de overleden Paus is Mgr Montini zeer gewaardeerd door de buitenlandse kardinalen en zijn „super naitonalisme" zou een aanbeveling temeer zijn.

Ook worden de namen genoemd van kardinaal Giuseppe Siri, aartsbisschop van Genua, en Giacomo kardinaal Lercaro, aartsbisschop van Bologna, die ondersoheidelijk 50 en 67 jaar oud zijn.

Beiden zijn betrekkelijk jong; de eerste zelf te jong voor het bekleden van de Heilige Stoel. Maar ondanks hun zekere verdiensten worden deze prelaten in laatste instantie niet in staat geacht een meerderheid van tweederen der stemmen te krijgen Zij zijn beiden gewikkeld geweest in tal van polemieken van politiek aard en niet al hun handelingen zelfs op herdelijk terrein zijn niet altijd in kringen van de curie met instemming begroet.

Naar verluidt zou de kandidatuur van Giuseppe kardinaal Siri, aartsbisschop van Genua en een van de jongste leden van het Heilig College (hij is pas 50 jaar oud) door de aartsbisschop van New York, Francis kardinaal Spellman, worden gesteund.

Het conclave zou zich echter kunnen richten op de keus van een Paus van overgang. **In dit verband treedt de naam naar voren van een zeer serieuse kandidaat, Benedetto kardinaal Aloisi-Masella, aartspriester van Sint Jan van Lateranen en oud-nuntius in Brazilie. Weliswaar is deze prelaat niet jong meer, hij is 79, maar hij geniet een uitstekende gezondheid en is zeer geacht door zijn omzichtigheid en morele verhevenheid.** Een andere kandidaat zou zijn de 77--jarige Patriarch van Venetie, Angelo kardinaal Roncalli, die nuntius was te Parijs. Maar ondanks alles schijnen zijn kansen minder te zijn dan die van kardinaal Aloisi-Masella. Dit ondanks het feit, dat hij een goede bekende is van de Franse kardinalen, wier stemmen, naar men in kringen van de curie meent te weten, doorslaggevend zullen zijn bij de keuze van de nieuwe Paus.

Men moet echter ook rekening houden met het onvoorziene. Te Rome zegt men, dat degene, die het conclave als Paus binnengaat, er als kardinaal weer uitgaat. Dit is namelijk na de dood van Leo de dertiende het geval geweest met kardinaal Rampolla. Mgr. Rampolla, die als de zekerste keus werd beschouwd, werd getrokken door een veto van de keizer van Oostenrijk-Hongarije en bleef kardinaal. De keus der kardinalen viel toen op een van de minst bekende leden, maar wellicht de vroomste, de Patriarch van Venetie, Giuseppe kardinaal Sartoe, die schreiend de pauselijk kroon ontving als betrof het een te zware last voor zijn schouders.

Evenals tijdens het conclave van 1903 zou de keus der kardinalen kunnen vallen op een van hun col-

(Vervolg naar pag. 6)

GREGOIRE PIERRE XV
KARDINAAL AGAGIANIAN.

„Miserere me, Deus, secundum (magnam) misericordiam tuam".

Deze woorden, die ik uitsprak toen ik bevend mijn verkiezing tot Paus aanvaardde in het besef, dat ik haar niet waardig was, deze woorden herhaal ik vandaag met nog diepere zin, nu ik mij rekenschap geef van mijn zwakheden en de fouten, die ik begaan heb tijdens zo'n lang pontificaat, in een zo ernstig tijdsgewricht dat in mijn geest zo helder mijn ontoereikendheid en mijn onwaardigheid heeft getoond. Ik smeek nederig vergiffenis aan hen, die ik heb kunnen beledigen, aan hen, die ik afbreuk heb kunnen doen, wie ik door mijn woorden of door mijn daden aanstoot heb gegeven. Ik verzoek hun, wie het aangaat, zich niet bezig te houden met noch te streven naar het oprichten van welk monument ook te mijner nagedachtenis. Het is genoeg, dat mijn schamele resten eenvoudig te ruste worden gelegd in een heilige plaats en het zou mij aangenamer zijn, indien deze donker zij. Ik heb er geen behoefte aan gebeden te smeken voor mijn zielerust. Ik weet hoe talrijk ze zijn, die de gebruikelijke normen van het Apostolisch Geloof en de Godsvrucht der Gelovigen voor iedere overleden Paus storten. Ik heb er ook geen behoefte aan „een geestelijk testament" na te laten zoals het de loffelijke gewoonte is van zoveel Godsdienstijverige prelaten, omdat de talloze daden en toespraken, die mijn ambt meebracht mij in de gelegenheid hebben gesteld te doen en te spreken om voldoende te doen weten aan hen, die zulks toevallig wensen, mijn gedachten over uiteenlopende zaken van religieuse en morele aard. Dit gezegd benoem ik tot mijn universeel erfgenaam de Heilige Apostolische Stoel, waarvan ik zoveel ontvangen heb als van een zeer geliefde moeder".

(Getekend) Pius P. XII, 15 mei 1956".

(Dit document werd vandaag te Vatikaanstad openbaar gemaakt.)

De Russische pers over het overlijden van Paus Pius XII

Moskou. — „Op 9 oktober is de Paus van Rome, Pius XII, in de ouderdom van 82 jaar overleden".

Met deze enkele volzin in zijn rubriek korte berichten maakte het officiele Russische orgaan „Izvestia" en enkele andere Russische bladen melding van het verscheiden van Paus Pius de twaalfde. **„Pravda", het orgaan van het centrale comite der Russische communistische partij, maakte helemaal geen melding van het bericht.**

Men gelooft, dat morgen of zondag in de kerk van de Heilige Lodewijk der Fransen een requiemmis zal worden opgedragen op initiatief van de Katholieke ambassade te Moskou. Dit zal dan de eerste keer zijn, dat de naam van Pius de twaalfde vermeld wordt in de enige Katholieke Kerk in de Russische hoofdstad.

Betuigingen van deelneming bij het overlijden van Z.H. de PAUS

Rome. — Uit alle delen van de wereld blijven betuigingen van deelneming van koninklijke personen, ministers en andere staatslieden met het overlijden van de Paus binnenkomen.

Op de Nederlandse Antillen waaien vlaggen halfstok. de Staten zonden een condoléance-telegram.

Van alle officiële en van talrijke particuliere gebouwen en woningen te Paramaribo woei gisteren de vlag halfstok. De ministerraad heeft een condoléance-telegram aan de pauselijke nuntius in Caracas gestuurd.

In zijn kwaliteit van minister van buitenlandse zaken van het Koninkrijk heeft Z. Exc. mr J. M. A. H. Luns aan zijn Eminentie kardinaal Tisserand, deken van het Heilige College te Rome, vanuit Curaçao telegrafisch zijn condoléance betuigd in de volgende bewoordingen: „Ik verzoek Uwe Eminentie mijn diep gevoeld rouwbetoon te willen aanvaarden en dit aan het College van Kardinalen te willen overbrengen met het smartelijk verlies, dat de Kerk heeft geleden, door het verscheiden van Zijne Heiligheid de Paus."

Hunne Excellenties de gouverneur der Nederlandse Antillen en de minister van buitenlandse zaken hebben inmiddels een bezoek van rouwbeklag gebracht aan Mgr J. M. Holterman, bisschop van Willemstad.

Dr Drees telegrafeerde het college van kardinalen als volgt: „Ter gelegenheid van het overlijden van Z.H. Paus Pius XII en een eerbiedige hulde brengend aan diens nagedachtenis, moge ik de gevoelens van de Nederlandse raad van ministers vertolken door aan Uw Hoogwaardige Excellentie innige deelneming te betuigen".

In Spanje zal tien dagen rouw heersen. Op alle openbare gebouwen en oorlogsschepen zal de vlag halfstok wapperen. Alle openbare voorstellingen zijn afgelast en in alle hoofdsteden van de Spaanse provincies zullen heilige Missen worden gelezen voor de zielerust van de overledene.

Het Sovjet-Russische persbureau Tass heeft een kort bericht van het overlijden als eerste gegeven in zijn ochtenduitzending.

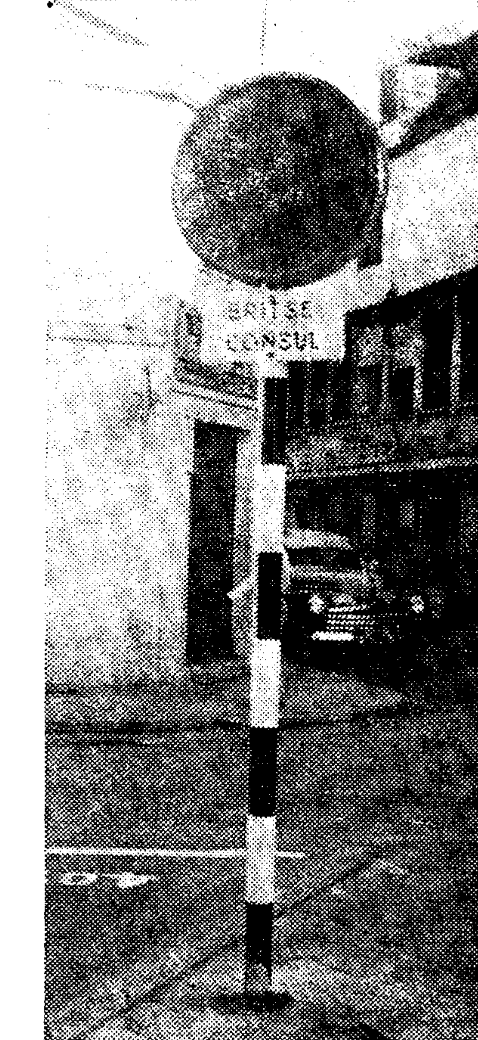
Radio-Moskou had gisteren tot het middaguur in de binnenlandse dienst nog geen melding van het overlijden gemaakt.

De erkenning van de Algerijnse regering door INDONESIE

Singapore. — De Indonesische premier, mr. Djuanda, heeft vandaag te Singapore op doorreis naar Belgrado verklaard, dat hij niet gelooft dat de erkenning van de „Algerijnse regering" door zijn land hoe dan ook de vriendschapsbetrekkingen tussen Indonesie en Frankrijk afbreuk kan doen.

Mr. Djuanoa ndemde zijn reis naar Joegoslavie een bezoek van „goede wil" en zei, dat niet over bepaalde vraagstukken zal worden gesproken.

Wat het verloop van de opstand in Indonesie betreft zei de premier, dat de toestand nog „ernstig, maar onder controle" is.

Verkeersnieuwtje in de binnenstad. Op het Helfrichplein heeft men bij het opschilderen van de parkeerplaatsen een nieuw verkeersbord uitgevonden. Onder het blauwe, rood gestreepte bord kan men thans een bordje aantreffen, waarop met naam en toenaam de bestemming van de parkeerruimte staat aangegeven: wij vragen ons af, hoever die „service" zich zal gaan uitstrekken.

Voortzetting proces Simoons-Nederlandse Antillen

Amsterdam. — In het civiele geding, dat de apotheker J. R. A. Simoons over zijn uitzetting in 1956 uit de Ned. Antillen in oktober van het vorig jaar bij de rechtbank te Amsterdam aanhangig had gemaakt tegen: de gezaghebber van Curacao, M. P. Gorsira, de oud-gouverneur der Antillen, de tegenwoordige minister van binnenlandse zaken, mr. A. A. M. Struycken, de Ned. Antillen en de Staat der Nederlanden, zijn gisteren voor de civiele kamer van de rechtbank de pleidooien gehouden.

Deze zitting werd ook bijgewoond door de officier van justitie. mr. J. F. Hartsuiker. Het openbaar ministerie kan nl. op grond van artikel 324 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering gehoord worden in zaken, die de Staat betreffen. **Het komt echter zelden voor, dat dit gebeurt als een zaak in eerste instantie wordt behandeld.**

Normaal geschiedt dit pas bij de behandeling door de Hoge Raad.

Na de pleidooien stelde de rechtbank de stukken in handen van de officier die op 25 november a.s. zijn conclusie zal nemen.

De heer Simoons in Suriname geboren, vestigde zich in 1942 in de Ned. Antillen, en was sedert 1948 apotheker-provisor in een apotheek te Willemstad. Op 27 maart 1956 kreeg hij van het hoofd der politie te Curaçao aanzegging, dat hij de Ned. Antillen moest verlaten omdat zijn verblijf aldaar niet wenselijk werd geacht met het oog op de openbare orde c.q. het algemeen belang.

Nadat hij, tevergeefs geprobeerd had de aanzegging buiten effect gesteld te krijgen, verliet de heer Simoons op 29 augustus met zijn gezin Curaçao en vestigde zich in Amsterdam. Aan de rechtbank wordt gevraagd bij vonnis: de aanzegging nietig te verklaren. En voorts, dat eiser van rechtswegen is toegelaten tot de Ned. Antillen.

De Ned. Antillen te veroordelen tot herstel van de vorige toestand wat betreft eisers vestigingsvergunning, met een dwangsom van 1.000 gld per dag voor het in gebreke blijven daarvan. Veroordeling van gedaagden tot vergoeding aan eiser van de door hem geleden en nog te lijden schade en betaling van de proceskosten.

De raadsman van de apotheker, mr. L. Hardenberg, zeide dat het geding in hoofdzaak een juridische zaak is.

De uitzetting is onrechtmatig geweest, want er was geen wettelijke basis voor: het was een zuivere daad van willekeur, aldus pleiter, die ter staving van zijn stelling een aantal juridische argumenten aanvoerde.

Ter sprake kwam ook de vraag of men een Nederlander uit een Rijksdeel kan zetten. De advocaat releveerde, dat eiser gepoogd heeft via een kort geding uitstel te krijgen. Ook een beroep, echter zonder succes, op de gouverneur daartoe deed. En voorts nog uitstel heeft verzocht — eveneens tevergeefs — aan de gezaghebber, hangende de behandeling van het kort geding in hoger beroep bij het Hof.

Op grond van een strafvonnis van eiser werd een soort van strafverzwaring toegepast, aldus de raadsman, die neerkomt op verbanning uit de Ned. Antillen. Op de dag dat hij voorwaardelijk in vrijheid werd gesteld kreeg eiser de aanzegging, dat hij het Rijksdeel moest verlaten.

Er werd geen motief voor de uitzetting gegeven en gedaagden hebben dit nu nog niet gedaan. Het nieuwe statuut voor het koninkrijk bepaalt, zo voerde de raadsman aan; dat uitzetting en toelating van Nederlanders een koninkrijkszaak is.

Eiser, die weinig tijd heeft gekregen om zijn zaken te regelen, heeft zowel inkomen- als vermogensschade geleden.

De advocaat concludeerde, dat de gedaagden aansprakelijk zijn en de aanzegging nietig is en nooit rechtsgeldig heeft bestaan.

De raadsman van de vier gedaagden, mr. D. A. Veegens, plaatsvervangend landsadvocaat uit Den Haag betoogde, dat de juridische constructie van de uitzetting van eiser onhoudbaar is; hij bestreed dit aan de hand van de verschillende wettelijke regelingen op het stuk van uitzetting.

Pas in 1953 heeft eiser, volgens pleiter, zijn definitieve toelating op Curaçao verkregen voor de tijd, dat hij met de vereiste vergunning zelfstandig een apotheek zou drijven. Dit bewijs heeft hij zonder protest geaccepteerd. Het moet eiser duidelijk zijn geweest, dat de uitzetting was geschied in verband met zijn strafzaak. In een kleine gemeenschap als die der Ned. Antillen, aldus pleiter, was men genoopt deze maatregel te nemen. De heer Simoons heeft vijf maanden uitstel gehad om zijn zaken te regelen. De raadsman concludeerde, dat de rechtbank eiser niet ontvankelijk diende te verklaren in zijn vorderingen, althans hem die te ontzeggen en te veroordelen in de kosten van het geding.

Wordt morgen een tweede poging met V.S.-maanraket ondernomen?

New York. — De Amerikaannse luchtmacht zal zaterdagochtend naar verwachting een tweede poging doen om een raket, waarschijnlijk een „Thor-Able, naar de maan te schieten. Op 17 augustus is de eerste poging mislukt en ook thans acht men de kans op slagen gering. Als voorlopig tijdstip voor het afschieten op de basis te Cape Canaveral in Florida wordt kwart voor tien (Ned tijd) genoemd.

Los Chavales in Roxy: Slechts één voorstelling per avond

Willemstad. — De directie van het Roxy-theater verzoekt ons mede te delen, dat in tegenstelling met een eerder vermeld bericht „Los Chavales de España" maandag en dinsdag a.s. geen twee voorstellingen zullen geven, doch slechts een voorstelling om 20.00 uur. Eveneens zal er die dagen slechts een filmvoorstelling zijn.

Politieberichten

Willemstad. — De politie verleende gisteren 11 maal assistentie en deelde 33 p.v.'s uit waarvan het grootste gedeelte was ter zake hard rijden.

Het schijnt dat gisteren de dag de fietsers was aangezien er twee op het rijwielpad langs de weg die naar Suffisant leidt zijn gevallen doordat zij te hard reden en plotseling moesten remmen voor een auto die een koraal inreed en zodoende het rijwielpad blokkeerde.

Een derde wielrijder, die te Weis Afo woont, had bijna een aanrijding gemaakt met een auto. Het bleek later dat de man zodanig onder de invloed van sterke drank verkeerde dat hij niet eens zijn eigen lichaam kon besturen, laat staan een fiets. Een rijverbod werd hem opgelegd terwijl de fiets bij de verkeersafdeling te Rio Canario is geplaatst.

Om 21.10 sloeg een personenauto vanaf de Parallelweg van Salinja links-af en reed via de doorgang bij de Coca-Cola fabriek links-af op het moment dat een personenauto over de Salinja naderde en tegen de linkervoorzijde van de auto botste.

Een bestuurder van een personenauto, die onder invloed verkeerde van sterke drank, en naar links-af de Grebelinnieweg af wilde rijden maakte een verkeerde bocht en kwam terecht op het erf van perceel No. 7 en vernielde vijf houten en twee stenen palen, alsmede 12 meter gaas. De schade bedroeg ƒ 200.—.

De totale schade gisteren aangericht door aanrijdingen bedraagt ƒ 750.—.

Om 18.30 uur viel een vrouw bij de aanlegsteiger van het veerpontje Otrabanda-Punda, aan de Rouvilleweg bij het verlaten van de veerboot in het water. Ze werd er uit gehaald door twee burgers. Twee agenten van Politie, die inmiddels gearriveerd waren, pompten het water uit de longen. Een dokter, die ter plaatse was gelaste opname in het Ziekenhuis.

De directrice van het Sanatorium meldde dat er aldaar een brand was ontstaan. De brandspuit Mundo-Nobo rukte uit, doch even later kwam er een telefoontje van de directrice: „Brandweer is niet meer nodig, brand geblust".

De oorzaak van het brandje is een pan olie geweest, die in de keuken van de zustershuis op een stoof stond en overliep, waardoor er hete olie op een gloeiende electrische plaat terecht is gekomen.

Adenauer en Mac Millan werden het eens

Bonn. — Bondskanselier Adenauer en premier MacMillan zijn het in hun besprekingen te Bonn eens geworden over „noodzakelijke nauwe samenwerking in de gezamenlijke inspanning voor het handhaven van de wereldvrede, zo blijkt uit een Duits-Brits communiqué.

AGENDA

West-End:
„Lisboa" om 7 en 9 uur n.m.
Cinelandia.
„The Oklahoma" om 7 en 9 uur n.m.
Roxy:
„Love in the afternoon" om 7 en 9 uur n.b.
Caribe:
„Los tres mosqueteros" om 8 uur.
C. V. B. Nieuws:
Hdenavond om 20.00 uur. Jong Columbia — Sithoc (A-klasse)
Zondagmiddag 16.00 uur Jong Cura — Jong Holland (A-klasse)
Wit Gele Kruis:
Kantoor: tel: 23773
Zuster Caprino. tel: 23526.
Zuster Veeris

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN
C.P.I.M.
Telegram Afdeling:
Van 7.00 — 23.30 tel. 2307
Van 23.30 — 7.00 J. N. F. Jung tel: 3353
b. g. g. tel: 2400
Personeel Afdeling:
C. G. de Haas. Generaalsweg 33 0—43159
B. g. g. nad. inl. tel: 2400
Materialen Dienst.
J. A. Mensink tel: 3270
C.S.M.
Rederij-Scheepsagentschappen.
N. Schermer tel: 3354
Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel: 2276—2098
Van 1.00 — 7.30 H. v. Kooij tel:
Theater Asiento:
543
Geen Voorstelling.

K.V.P. betuigt deelneming met overlijden van PAUS PIUS XII

Willemstad. — In een schrijven aan Z. H. Excellentie Mgr. Holterman, bisschop van Willemstad, heeft het bestuur van de KVP haar innige deelneming betuigd bij het verscheiden van Z. H. Paus Pius XII.

ARUBA

Estrella Jubileum-toernooi

Oranjestad. — De voor gisteravond aangekondigde tafeltenniswedstrijden werden tot hedenavond uitgesteld.

Bij het Basketballtournooi kwam het damesteam van San Nicolas Jrs. met slechts drie speelsters op, zodat de wedstrijd tegen Aruba Jrs. niet kon doorgaan. Er werd toen in de plaats van een wedstrijd maar een demonstratie gegeven.

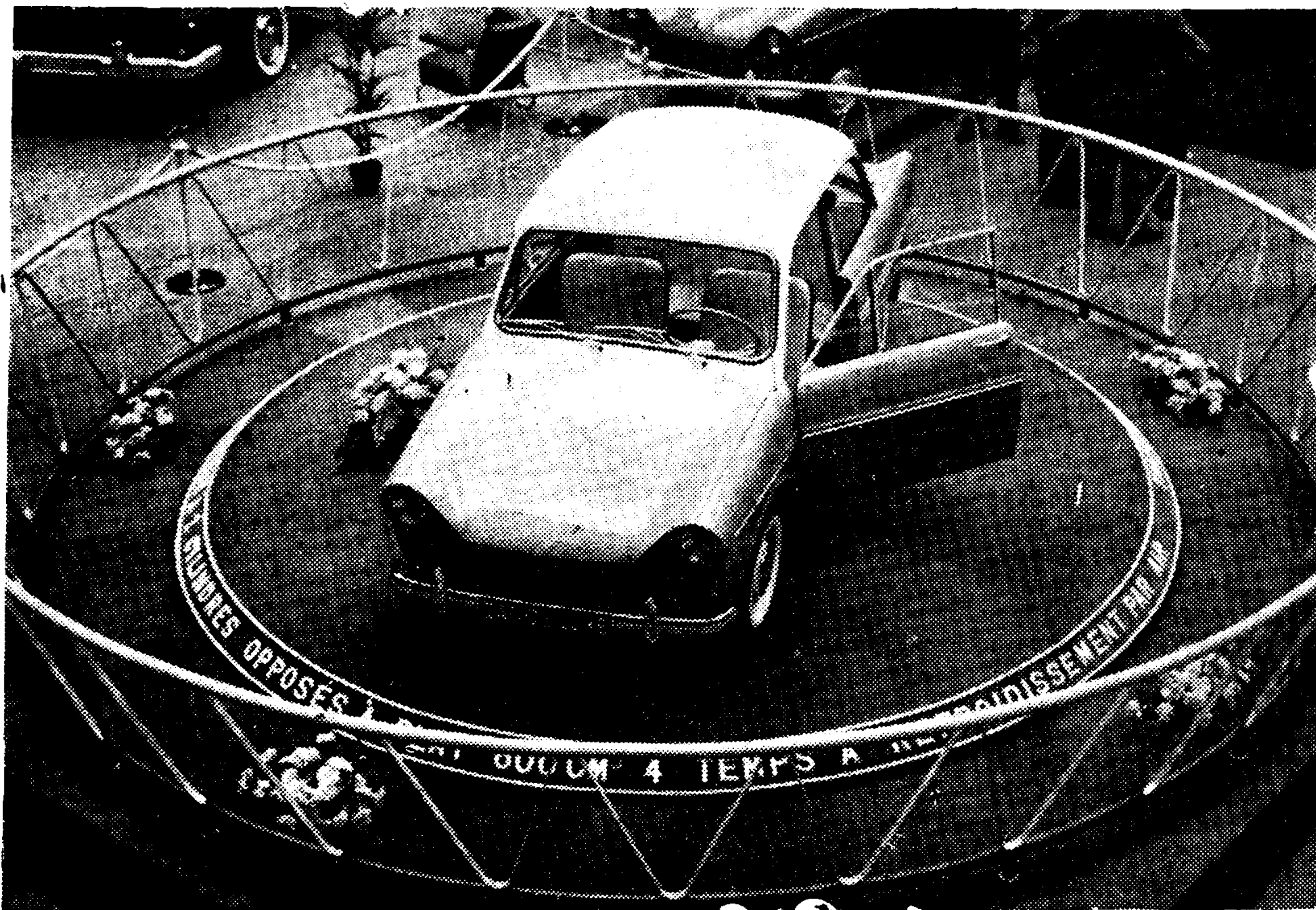
In het heren Knock-out tournooi basketball versloeg Plymouth in een zeer fraaie wedstrijd het team van Aruba juniors met 70-58. Topscorer Plymouth Rudy Zandwijken (32) en voor Aruba Juniors Orlando Joaquin met 20.

Tenslotte werd het dominotournooi afgespeeld. In de finale kwamen tegen elkaar uit de Bonaire club en de Rio Club. Bonaire club won met 3-0. Bonaire heeft hiermee het tournooi gewonnen en de Rio club staat nummer 2.

Het programma van de jubileum sportweek vindt normale doorgang. Zondagmorgen is er de receptie. De voor zondagavond aangekondigde dansavond is echter afgelast.

Dansavond afgelast

Oranjestad. — De voor vanavond in de parochieclub van Noord aangekondigde dansavond is tot nader order afgelast.

De DAF-de Luxe is ook te zien op de Parijse Auto-salon. Harlow Curtice, lid van de direktie van de wereldvermaarde General Motors, verklaarde zelfs van de DAF onder de indruk gekomen te zijn!

Het jongste schandaal van Italië (I)

GIUFFRE'S BANK ZONDER LOKETTEN

VREEMDE ROL VAN COMMUNISTEN

(Van onze correspondent)

ROME. — Italië heeft sinds anderhalve maand weer een fors schandaal op het vuur sudderen. Het schandaal Montesi vermocht het publiek te boeien dank zij een onder raadselachtige omstandigheden gestorven vrouw met een omlijsting van opiumsmokkelaars, speculanten in bouwgrond, levenslustige ministerszoons en vermeende handelaars in blanke slavinnen.

Ditmaal gaat het om een „bank zonder loketten", die tien jaar lang rentes tot honderd procent heeft uitgekeerd en met tientallen miljarden lires de bouw van kerktorens, bewaarscholen, parochiebioscopen en parochiehuizen heeft gefinancierd.

De uitvinder van deze bank, waardoor een twintigduizend lichtgelovige geldwolven gedupeerd is, werd enkele jaren geleden op grond van zijn zeer dubieuze verdiensten benoemd tot officier in de orde van verdienste van de Republiek en tot commandeur in de orde van Sint Silvester. „Commandeur Giuffrè" moge dan al een charlatan zijn, de commandeurstitel is in ieder geval echt.

Men heeft het schandaal-Giuffrè niet zonder zelfspot een „fresco van de Italiaanse school" genoemd en het bevat dan ook alle elementen die het kunstminnende Italiaanse publiek aanspreken. Meer dan honderd journalisten snellen door midden-Italië heen en vergasten hun lezers op minstens driekolom nieuws per dag. Haast had Giuffrè een regeringscrisis op zijn geweten gehad, toen de sociaaldemocratische minister van financiën Preti het aan de stok kreeg met zijn christendemocratische voorganger Andreotti, die in de huidige regering minister van de schatkist is.

De kamer van Afgevaardigden en de Senaat hebben een aantal zittingen aan de zaak gewijd en hebben thans een parlementaire enquêtecommissie ingesteld, die het raadsel zal pogen op te lossen.

Italië is een land, waar men nog geen apenoten mag verkopen zonder vergunning op gezegeld papier en waar de verzending van een postwissel op vijf verschillende wijzen wordt geregistreerd en gecontroleerd. Maar commandeur Giuffrè heeft, zonder dat er een haan naar kraaide, tien jaar lang met zoveel succes bankier gespeeld, dat alle banken in midden-Italië — vanaf de Banca d'Italia tot aan de kleinste boerenleenbank — machteloos moesten toezien dat tienduizenden cliënten al hun spaargelden opnamen om het aan de „bank zonder loketten" toe te vertrouwen. De financiële opsporingsdienst is al bijna twee maanden met de onderzoek bezig en de minister van financiën bezoekt om drie dagen de „geteisterde gebieden" om zijn mannen op te hitsen, maar tot nu toe heeft met Giuffrè nog geen enkel strafbaar feit ten laste kunnen leggen. Hij heeft de bankwet niet geschonden, aangezien hij nimmer crediet verleende, doch uitsluitend geld van anderen leende om het „te beheren".

Zijn tienduizenden schuldeisers, die met elkaar wel een twintig of dertig miljard lire van hem te vorderen hebben, durven geen aanklacht wegens oplichting of frauduleus bankroet in te dienen; ten eerste omdat zij nog steeds hopen dat Giuffrè toch nog zal betalen, als zij hem maar de tijd laten, vervolgens omdat zijzelf zich hebben schuldig gemaakt aan woeker door rentes van 100 tot 60% te bedingen en tenslotte omdat er bijna niemand is die een schuldbekentenis van Giuffrè zelf in handen heeft: vrijwel iedereen heeft alleen maar een „bewijs van ontvangst", ondertekend door een dorpspastoor of de overste van een klooster.

Het enige dat de opsporingsambtenaren tot nu toe tegen Giuffrè gevonden hebben is dat hij nimmer omzetbelasting betaald heeft. De staat heeft zich thans ook onder de schuldeisers geschaard: met een vordering van anderhalf miljard lire (bijna tien miljoen gulden). Giuffrè, die door zijn persbureau, zijn advocaten en andere woordvoerders om de twee dagen laat meedelen dat hij iedereen tot de laatste centesimo zal betalen, is door deze belastingschuld eerder sterker dan zwakker komen te staan. Want de andere schuldeisers moeten nu wel afwachten of Giuffrè inderdaad zijn beloften na kan komen. Indien zij zijn faillissement zouden aanvragen, zouden zij zeker achter het net vissen, aangezien de vordering van de staat volstrekte voorrang heeft op alle andere vorderingen.

Giuffrè's miljardendans heeft tot toneel de gewesten van midden-Italië, die zich uitstrekken vanaf Florence tot aan het Venetiaanse toe.

Deze streek, waarvan Bologna, Ferrara, Forli en Ravenna de voornaamste steden zijn, is het bolwerk van de communistische partij. De beroemde roman van Guareschi, die de strijdvaardige dorpspastoor Don Camillo en de communistische burgemeester Peppone tot hoofdfiguren heeft, speelt in deze omgeving, waar een echt voorhoedegevecht geleverd wordt tussen katholicisme en communisme. De pastoors bevinden zich in een weinig benijdenswaardige positie.

De communisten hebben het gemeentebestuur in handen en beschikken over haast onuitputtelijke middelen. Hun „huizen van het volk" zijn voorzien van televisie en er zijn overal electrische biljarten. De jongelui trekken er iedere avond naar toe en de avonden dat er film is of dat er gedanst wordt is het „huis van het volk" tien keer zo vol als de kerk op zondag.

De pastoors kunnen daar niet tegen concurreren. Zij krijgen van de staat een salaris dat de duizend gulden per jaar nauwelijks overschrijft en dat is, met hun verdere inkomsten meestal vaak niet eens genoeg voor hun eigen levensonderhoud. Giuffrè heeft zijn hele systeem gebouwd op de begrijpelijke zorg van de geestelijkheid over de steeds toenemende onkerkelijkheid. In tien jaar tijd heeft hij tientallen pastoors geholpen door hun kerken te restaureren, door prachtige parochiehuizen, parochiebioscopen of bewaarscholen te bouwen en door sportterreinen voor hen aan te leggen. Dit alles bekostigde hij met de bedragen die de pastoors namens hem leenden en gedeeltelijk met bijdragen van Amerikaanse katholieken.

Toen de zaak eenmaal liep werkte dit sijsteem als een sneeuwbal. Giuffrè betaalde stipt op tijd 100% rente uit en toen dit eenmaal bekend geworden was, hadden de pastoors niet de minste moeite om steeds meer cliënten voor de „bank zonder loketten" te vinden. De communisten spelen in dit alles een zeer vreemde rol. In afwachting van de wereldrevolutie die het proletariaat aan de macht brengen, wilden zij ook een graantje mee pikken van de miljoenen die Giuffrè zo kwistig rondstrooide. De pastoors kregen lieden op bezoek, die in geen jaren de kerk bezocht hadden en die nu tegelijk met hun bekering hun spaargelden kwamen aanbiden ter verdubbeling.

Dank zij de fraaie parochiehuizen, die als paddestoelen uit de grond verrezen, compleet met een bar, televisie en „flipper"-biljarten keerde ook de jeugd weer terug. De pastoors waren in de wolken over het slagen van hun tegenoffensief. Overal werden marmeren gedenkstenen aangebracht met de naam Giuffrè in gouden letters en steeds meer pastoors vroegen de grote weldoener om te worden ingeschakeld in het werk van de „bank zonder loketten".

De zaken liepen zo goed, dat Giuffrè zijn rentevoet verlaagde: eerst tot 80% en tenslotte tot 60%. Het was altijd nog ruim voldoende om nieuw cliënten aan te trekken, aangezien de gewone banken minder dan 5% betalen.

Het spel heeft tien jaar geduurd en nu bevinden de pastoors zich in de grootste moeilijkheden. Zij hebben zich garant gesteld voor bedragen van honderden miljoen lires en natuurlijk zijn de „bekeerde" communisten degenen die het hardst met de vuist op tafel slaan. Erger nog is het dat de pastoors nu ook door hun bisschoppen op het matje geroepen worden. Door Giuffrè hand- en spandiensten te verlenen, hebben zij de kerkelijke wet geschonden, die dergelijke manipulaties straft met excommunicatie.

Op enkele sporadische uitzonderingen na hebben de pastoors geen liere voor zichzelf behouden. Hun onbaatzuchtigheid wordt zelfs door de communisten niet in twijfel getrokken. Maar dat doet niets af aan het feit, dat zij een zware verantwoordelijkheid hebben, aangezien zij door hun naïveteit het functioneren van Giuffrè's blufbank hebben mogelijk gemaakt.

Uit Rijksmuseum ontvreemde kunstvoorwerpen opgespoord

Keulen. — Dank zij het werk van Interpol zijn de kunstvoorwerpen, die in de nacht van 26 op 27 september uit het Rijksmuseum te Amsterdam werden gestolen, opgespoord. Zij bleken, tezamen met voorwerpen, die uit musea in geheel Europa waren ontvreemd, te München en Keulen aan de man te zijn gebracht. Verdachte, de 40-jarige Karl Heinz Bergk uit Keulen, is nog niet gevat. De totale waarde der thans achterhaalde kunstschatten bedraagt ongeveer anderhalf miljoen Ned. Gld. De dief verkocht de voorwerpen ver onder de waarde. Een deel ervan was versmolten.

Rood China bereid meer economische hulp aan INDONESIE te verstrekken

Djakarta. — De correspondent in Peking van het persbureau Antara heeft gemeld, dat communistisch China bereid is meer economische hulp aan Indonesië te verstrekken, zonder dat daaraan bepaalde voorwaarden zijn verbonden. Tot dusver heeft de Chinese volksrepubliek reeds credieten aan Indonesië verstrekt tot een bedrag van veertig miljoen dollar.

Het nieuwe aanbod werd uitgebracht tijdens een bezoek aan Peking van een Indonesische missie, die besprekingen heeft gevoerd met premier Tsjoe En-Lai.

Een woordvoerder van de missie deelde nog mede, dat bij de gevoerde besprekingen bleek, dat er tussen beide landen een gelijke opvatting bestaat over de crisis in het Verre Oosten, aldus Antara.

Dat het door de organisatie uitgestippelde parcours van de Motor Zesdaagse niet gemakkelijk was, bleek vooral voor de Nederlandse ploeg bij het doorrijden van het door de regenval sterk gezwollen riviertje de Isar, waar Ton Bakker van zijn motor gewipt werd.

OSTIA TIBERINA

Ruïnes der havenstad laten het leven in het oude Rome zien

(Van een speciale medewerker

In zijn glorietijd heeft het antieke Rome een miljoen inwoners geteld. De stad was niet alleen het bestuurlijke middelpunt van het Rijk, zij was ook de optasting en proeve van al wat het Imperium aan heiligs, schoons en groots bezat; een stad van marmeren tempels, paleizen, hallen, theaters en badhuizen (een samenstel van sportplaatsen en baden, evengoed als van bibliotheken, musea, sociëteiten, vergaderzalen en parken), een stad van triomfbogen, erezuilen, standbeelden en fonteinen en van enorme wooncomplexen.

Wij kunnen slechts bij benadering schatten, welk een indruk de Urbs gemaakt moet hebben op de mensen uit de Oudheid, die immers nooit grote steden, behalve Rome, gekend heeft.

Materieel is dit Rome te gronde gegaan. In haar dieptepunt had de Stad nauwelijks 20.000 inwoners, die verweesd binnen de veel te wijde muren leefden. Van de gedachteniskerken stonden er nog drie overeind en deze lagen verlaten tussen de schapenweiden, wijngaarden en hutten. De Sint Jan van Lateranen, Hoofd en Moeder aller Kerken, was een gapende bouwval, en bij iedere storm kwamen van de (oude) Sint Pieter metselwerk en stukken daklijst naar beneden, die niet hersteld werden. Honderden jaren hebben de antieke gebouwen gediend als steengroeven en van de toen nog aanwezige bronzen rosetten aan het plafond van het Pantheon lieten de Barberini de gedraaide zuilen gieten, welke de baldakijn boven het pausaltaar in de St. Pieter schragen.

Wat uit de Oudheid toevalligerwijze min of meer gaaf heden tot ons gekomen is, kan men op zijn tien vingers tellen.

Maar boven- of ondergronds, de éne rivier van het leven is blijven doorstromen. Al lijkt het biologisch een raadsel, anno 1958 komt men in Rome telkens mensen tegen, die model hadden kunnen staan voor antieke standbeelden en koppen, men ontmoet jonge vrouwen, die zouden hebben kunnen poseren voor een schilder of cameeënsnijder uit de keizertijd.

STAD WAAR ST. MONICA STIERF

De binnenplaats van het pakhuis van twee Griekse kooplieden in Ostia, de havenplaats van het oude Rome.

Het zijn de resten van Ostia, eens havenstad en stapelplaats van de Urbs, die, veel meer dan Pompeï, iemand tonen, dat er ook in de wijze van wonen en leven grondvormen zijn blijven bestaan, die tot heden niet losgelaten werden. De renaissancebouw heeft zelfs de grote appartementswoningen uit Ostia als het ware gecopieerd, ofschoon men toen deze gebouwen niet kende.

De opgravingen in Ostia hebben ieder die zich er enigermate in wil interesseren, een diermate dynamisch beeld gegeven van het leven in het oude Rome, welks voorstad Ostia was, dat men zich met de schimmen van handelaars, matrozen en magistraten uit een ver verleden samen waant in de bars en herbergen, in de badpaleizen, het theater en de koopmansbeurs. Met hen ziet men uit vanaf een derde verdieping van een flatwoning, men hoort hun kinderen lawaaien op de grasvelden, waaromheen een klein tuindorp, een „hameau" gebouwd is. De lakenfabrikant heeft eens zijn bedrijf moeten verlaten, de grote graankoopman zijn opslagplaatsen, de maalders hun molens. Die ene zuilenfabrikant, die zijn produkten van zijn naam voorzag — er liggen er nog een zestal keurig opgestapeld in zijn pakhuis! — was weledelgestreng en lid van het stadsbestuur en de wijnboer naast de kazerne van de politie en de brandweer schonk de dienaren der orde nog het rappe glas Frascati voor het avondappèl. Zeelieden van allerhande nationaliteit en ras hebben er wat huiselijkheid gezocht en vermaak en Hunne Excellenties de Romeinse Voedselcommissarissen bouwden hun privéwoningen op de dure grond binnen de muren. In hun binnentuin tinkelden fonteinen temidden van veelkleurige bloemenborders. In de grote huizen bleven keurig weggewerkt onder het trappenhuis de waterclosets bewaard en — het moge ons uit de pen! — vlak bij de „herensociëteit", Ostia's belangrijkste badhuis, ligt achter decente draaideuren een gelegenheid met waterspoeling en al, die aan (marmeren!) zitplaatsen twintig bezoekers de gelegenheid gaf „om zich te verfrissen!"

Ostia was behalve vlootstation, een haven van ontscheping en vertrek. Daarvan getuigen de hotels en op het mercantiele vlak de zeventig kantoortjes, die lagen rond een groot vierkant plein, in welks midden een tempel stond omgeven door de standbeelden van hen, die zich voor volk en nijverheid verdienstelijk hadden gemaakt. Dit plein wordt aan de ene kant afgesloten door het grote amfitheater van de stad en was aan de drie resterende zijden omgeven door een zuilengaanderij, waar de kantoren op uitkwamen. Daar waren gevestigd de scheepvaartmaatschappijen, de cargadoors, de makelaarsfirma's, de handelshuizen. Het amfitheater staat nog overeind — in de zomer worden er uitvoeringen gegeven —, van de zuilengaanderij en de kantoortjes zijn slechts de aanzetten bewaard, maar een historische vriendelijkheid van de Ostiaanse handelswereld was, dat men kantoor en corresponderend deel binnen de gaanderij verfraaide met vloermozaïeken, waarin veelal het „handelsmerk" en vaak ook de naam der n.v. was afgebeeld. Zo weten wij, dat de heren bevrachters uit het Afrikaanse Sabrata een olifantje voerden, een scheepvaartlijn op Alexandrië de befaamde vuurtoren; Carthago had hier zijn vertegenwoordigers, evenals Narbonne en het Gardijnse Cagliari. Van de tempel bleef nog slechts het podium. Pijnbomen steken donker af tegen de diepblauwe hemel en waar eens het rumoer was van koop en verkoop, van handslag en twist, hoort men nu slechts het ruisen van de zeewind door de bomen en langs de flanken van het theater. Maar juist deze stilte laat het verleden spreken.

In het 5e boek van zijn „Belijdenissen" vertelt Augustinus, dat hij met zijn moeder Monica in een hotel te Ostia aan de Tiber logeerde om uit te rusten van een vermoeiende reis en om krachten te verzamelen voor de overtocht per schip naar Afrika. Tijdens dit oponthoud had hij met haar het bekende wijsgerig-religieuze gesprek „leunende in het raam, dat uitzag op de binnentuin van het huis, dat ons herbergde." Na enige dagen werd Monica ziek en „op de negende dag van haar ziekte in 't zesenvijftigste jaar van haar leven, en in mijn drie en dertigste, werd haar godvrezende en pieuze ziel van haar lichaam ontbonden."

Waar het hotel precies gelegen heeft, weet men niet. Een gedenkplaat, opgesteld aan de hoofdstraat van Ostia, herinnert aan Sint Monica's dood.

Zoveel er in Ostia herinnert aan de staatscultus en aan de voor een havenplaats te verwachten Oosterse godsdiensten, zo weinig sporen van de christelijke religie werden er tot heden gevonden. De in de litteratuur vermelde kerk der Apostelvorsten zal nog ergens in het onopgegraven gedeelte liggen. Maar de in de gidsen vermelde christelijke basilica doet eerder aan een clubgebouw, een bibliotheek of wellicht een diakonie denken. Boven de vierde-eeuwse ingang van een privé-woning bevindt zich een veelkleurig mozaïek met christelijke symbolen: een kelk en vissen. Nabij het amfitheater liggen de fundamenten van een, naar men vermoedt, christelijk oratorium, wellicht ter ere van de Ostiaanse bloedgetuigen. In een absis van de zgn. Thermen van Mithras hebben stellig de christenen een plaats van bijeenkomst gehad. Zo is — in elk geval tot heden — de oogst nog gering. Misschien kreeg het Christendom, als in Rome, slechts zeer langzaam vaste voet in Ostia.

In de loop der jaren had zich de wijk rond de haven van Claudius en Trajanus tot een stadje ontwikkeld, dat in de tijd van Constantijn — begin vierde eeuw — stadsrechten kreeg en zich voortaan „Portus Romae", haven van Rome, noemde. En Portus Romae is korte tijd relatief belangrijker dan Ostia geweest. Want toen Rome's bloeitijd voorbij was, ging het met haar havenstad snel bergafwaarts. De werklozen trokken naar Rome en geleidelijk werd de havenstad ontvolkt.

Wel is er einde vierde eeuw nog een opleving geweest: sommige openbare gebouwen werden hersteld en er werden weer enkele rijke woningen gezet met prachtig marmeren inlegwerk en polychrome vloermozaïeken. Maar Sint Augustinus trof in 414 Ostia in zijn nadagen. Ruim honderd jaar later, zo getuigt Procopius, lag de weg naar Ostia verlaten en met gras begroeid, de Tiber was zonder scheepvaart.

Een laat antieke schrijver heeft ons nog een blik op Ostia gegund: het was nagenoeg leeg; tempels, baden en huizen stortten in en over de bouwvallen spreidde de natuur haar mantel van groene plantenwoekering.

Het lot van Ostia was ook dat van de Romeinse ommelanden, de Campagna. De eens verdreven malariamuggen kwamen terug met hun miljoenenhorden en op hun beurt verdreven zij de laatste bewoners der ruïnes en de laatste boeren van hun hoeven. Voor een millennium hernam de natuur haar onbestreden rechten over de streek.

Tot in de moderne tijd de techniek het land er weer welvarend maakte, de spade der archeologen schep voor schep de geschiedenis van Ostia herontdekte en de goede smaak der Italiaanse tuinarchitecten van het ruïneveld een park welhaast maakte, waarin de romanticus mét de zeebries de adem der historie langs zich voelt glijden en de historicus die der romantiek.

Mozaïek in de vloer van het kantoortje van een scheepsbevrachtersfirma. Een van de fraaiste vondsten die de archeologen in Ostia hebben gedaan.

ERIC DE NOORMAN — De banneling van IJsland

13—41 Het bericht, dat het vreemde land bewoond is, verontrust de Noren niet weinig. „Een kwaadaardig soort schijnt het niet te zijn", zegt Eric nuchter, want de man, die ik zag, was benauwder voor mij dan ik voor hem. De vreemde geluiden, waarvoor die dappere krijgslieden van mij op de loop gingen, zullen dus ook wel niet veel om het lijf hebben, want anders woonden die mensen hier zeker niet.

We landen dus"... En zo wordt de Drakar gemeerd aan enkele in zee uitstekende rotsen. De enige verbinding met het strand is de smalle zandstrook, welke — mocht er toch gevaar dreigen — gemakkelijk te verdedigen is. „Ik ga nu met een stuk of wat krijgers en de helft van Ondurs troep water halen", zegt Eric tot Svein. „Jij houdt zolang het bevel, bindt de rest van Ondurs mannen vast voor alle zekerheid, dan heb je tenminste geen last van hen, en stuur een paar mannetjes op zeehondenjacht". Svein knikt en met een kleine groep krijgers gaat de Noorman op pad. Hij volgt dezelfde richting, waarin hij kort tevoren de onbekende achterna gegaan is. Op een hoogte houden zij halt. Beneden hen kronkelt zich een helder riviertje langs de rotsige hellingen. „Daar zullen we de waterzakken vullen", zegt de Noorman, „goed duidelijk zichtbaar en dan ben ik benieuwd wat er gebeuren gaat want daar was het ook, dat ik de man het laatst zag".

......

„KANKER EEN UITDAGING"

Prof. MÜHLBOCK over stand van experimenteel kankeronderzoek

(Van een medewerker in Nederland)

Kanker neemt op het ogenblik de tweede plaats onder de doodsoorzaken in; de frequentie wordt alleen overtroffen door die van hartziekten. En wat verontrustender is: de kankersterfte neemt steeds toe, aldus prof. dr. O. Mühlbeck, die kort geleden onder grote belangstelling in de aula der gemeenteuniversiteit van Amsterdam zijn hoogleraarsambt in de experimentele oncologie (leer van de gezwellen) heeft aanvaard met een rede getiteld „Kanker een uitdaging". De universiteit van Amsterdam is de eerste Alma Mater, die een dergelijke leerstoel bezit.

Uit de gegevens van het Centraal Bureau voor de Statistiek blijkt, dat in 1901 bijna vijfduizend personen in Nederland aan kanker zijn gestorven; in 1956 waren het er meer dan 17.000. Bij dit laatste cijfer dient evenwel te worden bedacht, dat ook het zielental in de laatste 55 jaar sterk is toegenomen en dat, door verbetering van de hygiënische toestanden en de vooruitgang in de behandeling van allerlei ziektes, vooral infectieziektes, meer personen dan vroeger een hogere leeftijd bereiken en daardoor een grotere kans hebben kanker te krijgen. De verbetering van de diagnostiek mag bij deze berekeningen evenmin worden verwaarloosd. Al kunnen deze overwegingen, aldus prof. Mühlbock, ten dele verklaren waarom de relatieve kankersterfte moest oplopen, dan nog blijft de kankerbestrijding als medisch probleem bestaan en wordt zij, gezien de getallen van de totale kankersterfte, zelfs steeds meer urgent. Naar de mening van prof. Mühlbock heeft het wetenschappelijk speurwerk in de laatste honderd jaar, o.a. van Virchow, aangetoond dat kanker een lokaal gebeuren is en als een cellulair probleem moet worden gezien. Het ontstaan van kanker is in alle weefsels mogelijk, alle celtypen in het lichaam kunnen tot kankercellen, d.w.z. veranderde lichaamscellen, verworden. Van het ogenblik af waarop men leerde inzien, dat een kankercel van een normale cel afwijkt, heeft men zich ook afgevraagd wat de chemische verschillen tussen deze beide celsoorten zijn. Aanvankelijk werd hierbij zuiver analytisch te werk gegaan. Deze eerste stap leverde geen kenmerkende verschillen op. Resultaten werden eerst verkregen toen tevens, dank zij de pioniersarbeid van Warburg, de functionele verschillen van de cellen werden bestudeerd. De chemische onderzoekingen zijn nog in volle gang, mede dank zij de vooruitgang in de kennis van de eiwitchemie en van de enzymchemie.

Andere onderzoekmethodes, die men biologische methodes zou kunnen noemen, bestuderen het kankergezwel in het organisme. Voor deze studie zijn onderzoekingen bij dieren onontbeerlijk. Veelvuldig herhaalde overentingsproeven hebben hierbij de onmogelijkheid bewezen van een spontaan afsterven van een kwaadaardig gezwel. Kankercellen zijn als het ware onsterfelijk, mits ze de voor hun groei nodige voorwaarden vinden.

Naar de mening van prof. Mühlbock heeft het bestuderen van de kankercel en van de overgeënte gezwellen in het experimentele kankeronderzoek, hoe waardevol ook, in één opzicht moeten falen: het kan ons niets leren over de oorzaken van het ontstaan van kanker. Hij ging vervolgens in op de twee methodes, die voor de studie van deze oorzaken werden uitgewerkt, namelijk die van de spontane gezwellen bij dieren en die van de kunstmatig opgewekte gezwellen.

Een ander aspect van het experimentele kankeronderzoek is de vraag of er een samenhang bestaat tussen het ontstaan van een gezwel en veroudering. Iedere leek zal geneigd zijn deze vraag bevestigend te beantwoorden, immers, de kankerfrequentie neemt afgezien van enkele uitzonderingen met het ouder worden toe. De vraag is echter: is er een oorzakelijk verband tussen veroudering en kanker in die zin, dat verouderingsverschijnselen de noodzakelijke voorwaarden van het ontstaan van kanker zijn? De uitkomsten van het onderzoek hebben tot de conclusie geleid, dat kanker niet als direct gevolg van veroudering is te beschouwen. Hoe moet men dan het verband tussen hogere leeftijd en kanker opvatten? De verklaring moet worden gezocht in de latentie, d.w.z. de tijd die na het begin van de inwerking van een kankerverwekkende invloed verloopt tot het ontstaan van kanker. Bekend is, dat deze latentietijd bij de mens tientallen jaren kan bedragen. Voor de experimentele kanker geldt hetzelfde: nooit leidt een kankerverwekkende invloed terstond tot het ontstaan van kanker. De lengte van de latentietijd is afhankelijk van de sterkte en de duur van de kankerverwekkende invloed en van tal van bijkomstige faktoren. Deze lange latentietijd verklaart ongedwongen, waarom kanker meestal pas op latere leeftijd wordt gevonden.

De tweede tak van het experimentele kankeronderzoek, die ons inzicht in het ontstaan van de kanker verdiepte, was het kunstmatig opwekken van kanker op willekeurig gekozen plaatsen in het organisme met behulp van de zogenaamde kankerverwekkende stoffen. Ongeveer veertig jaar geleden was de vondst, dat men met bepaalde chemische stoffen kanker kon verwekken, een opzienbarende gebeurtenis. Nu is de waarneming dat een bepaalde stof carcinogeen werkt, niets bijzonders meer; heden ten dage is het wetenschappelijk onderzoek er meer op gericht vast te stellen op welke wijze deze stoffen werken. Nu probeert de experimentele oncoloog bij het toepassen van nieuwe stoffen in de industrie, in de menselijke voeding enz. zich er van te voren van te verzekeren, dat deze nieuwe stoffen geen carcinogene werking hebben. Deze zeer belangrijke taak is van groot belang voor de preventie van kanker.

Sprekend over de armatuur in de bestrijding van de kanker, zei prof. Mühlbock, dat de chirurgische behandeling en de stralentherapie een vaste plaats hebben. In vele gevallen bereikt men met deze methodes definitieve resultaten, echter slechts dan als het gezwel nog gelocaliseerd is. De methodes moeten in gebreke blijven, als de kanker in andere organen door gegroeid is of als zaaiingen in ander organen, ver van de oorspronkelijke plaats, worden gevonden.

In dergelijke gevallen blijft de hoop gevestigd op de chemotherapie: een therapie met een of andere stof, die op doelmatige wijze toegediend, met het bloed aan alle organen en weefsels in het lichaam wordt gebracht en hier een vernietigende werking op de kankercellen kan uitoefenen. De eis, die men echter aan deze stof moet stellen is, dat de normale lichaamscellen niet worden beschadigd. Tot nu toe is men er nog niet in geslaagd, een dergelijke stof te vinden, die in alle gevallen effectief is. Geen gebied van het experimentele kankeronderzoek is zo rijk aan bittere teleurstellingen. Eindeloos is de lijst van stoffen, die geprobeerd zijn.

Alles vrijwel vergeefs, zodat het niet te verbazen is, dat een zeker defaitisme op het gebied van de chemotherapie van de kanker is waar te nemen. Verwacht mag echter worden, dat naarmate het inzicht in het wezen van de kanker verdiept, ook de chemotherapie meer rationeel ontwikkeld zal kunnen worden.

Tenslotte brak prof. Mühlbock een lans voor een zo nauw mogelijke samenwerking tussen kankerinstituut en universiteit. Enerzijds omdat kankerinstituten ruime gelegenheid tot detailonderzoek geven en de kans bevorderen, dat wezenlijk belangrijke dingen worden gevonden op „kankergebied". Anderzijds omdat de grote gecompliceerdheid van het kankerprobleem duidelijk maakt, dat het niet in één generatie is op te lossen, waardoor de kankervorser zijn kennis en ervaring aan jongere onderzoekers moet kunnen doorgeven.

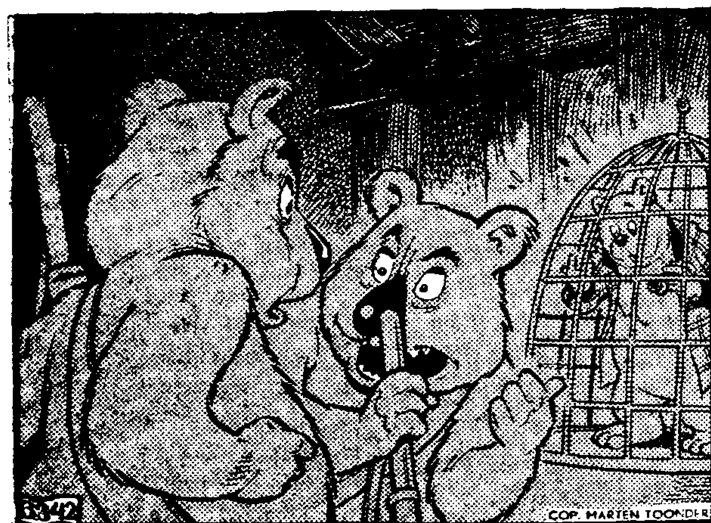
New York. — De „New York Herald Tribune" zal via het Amerikaanse opperste gerechtshof in beroep gaan tegen een veroordeling tot tien dagen gevangenisstraf, die aan de schrijfster voor televisie en radio Marie Torre is opgelegd wegens minachting van een gerechtshof. De schrijfster, die in dienst is van de „New York Herald Tribune", heeft geweigerd een bron te vermelden, waaruit zij vorig jaar de gegevens heeft geput voor een verhaal over de zangeres Judy Garland.

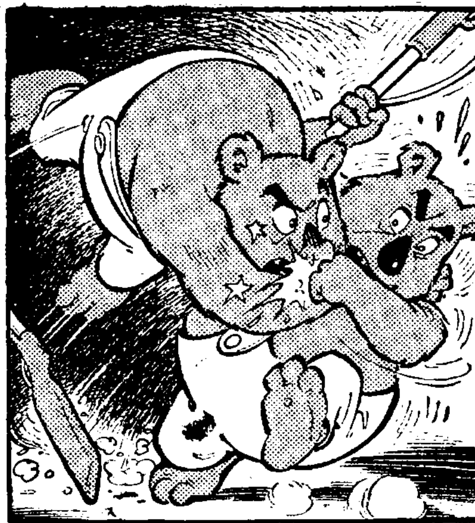
Buenos Aires. — Duizenden studenten hebben te Buenos Aires gevechten geleverd met de politie, trams doen ontsporen en bussen omvergeworpen. Er werden ook vrachtauto's in brand gestoken. Tientallen agenten en studenten werden gewond.

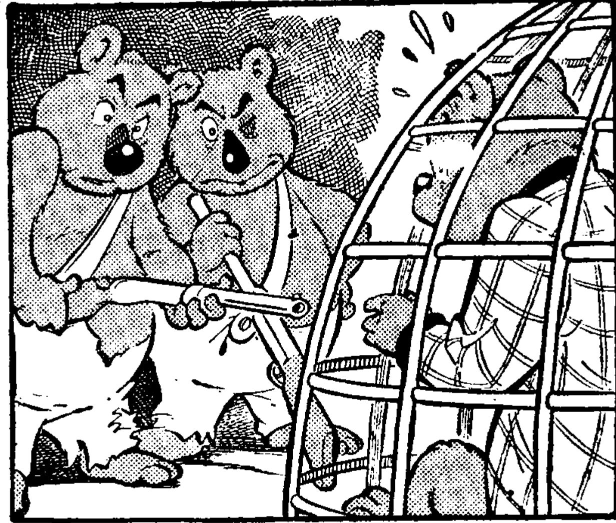

Op zeer velen, die Rome bezochten en aan wie het geluk ten deel viel een ontmoeting met paus Pius XII te hebben, maakte diens gestalte en gebaren een diepe en onvergetelijke indruk. Bijzonder bekend was het wijdse gebaar waarmee de Paus de Zegen gaf of de pelgrims begroette. Het typeerde hem als de Vader der Christenheid. Het is in deze gewijde houding, dat velen de Paus voor het eerst terugzagen na zijn herstel van de zware crisis van enkele jaren geleden.

Heer BOMMEL en de Argwaners

3342 „Hij is neef Ollie!" riep neef Hoep. „Hoor je dat?"

„Het is echt waar!" riep heer Bommel wanhopig. „Haal me uit dit afschuwelijke ding, dan zal ik alles uitleggen!"

„Dat zou je wel willen!" riep neef Heul. „Familie! Ja, ja Die is helemaal niet te vertrouwen. Ik ken de wereld!"

Bij deze laatste woorden wierp hij een loerende blik op zijn broer — en deze vatte onmiddelijk vlam.

„Wat bedoel je?" vroeg hij dreigend. „Waarom zeg je, dat familie helemaal niet te vertrouwen is?"

„Dat moet jij vragen!" riep Hoep snijdend. „Jij hebt mijn horloge gestolen! ...

„Dat zal ik je inpeperen!" riep Heul. „Het was je horloge trouwens niet! Het was van de ouwe!"

Met deze woorden wierp hij zich op de ander en nu ontstond er een wilde vechtpartij.

Her Bommel sloeg dit ruw gebeuren vol ontzetting gade. De kooi belemmerde hem in zijn bewegingen, maar ook overigens zou hij te ontdaan zijn geweest om in te grijpen.

,Dit zijn dus de zonen van oom Ambrosius", prevelde hij handenwringend. ...

„Wat vreselijk! Vreugdeloos en vol ontbering opgegroeid tot dit! Ach wat is er toch een ellende op de wereld! W-wat moet ik doen?"

Hij hoefde echter niets te doen. De strijd eindigde even plotseling als hij begonnen was. De neven stonden op en wendden zich weer tot hun gevangene.

„Zo", zei Hoep, „dat zal hem leren de schurk! Maar wat gaan we nu met jou doen?"

Rallye naar Bagdad

door AGATHA CHRISTIE

27

Dakin had zijn hand nog niet op de deurknop gelegd of Crofton Lee had zijn kamerdeur al voor hem geopend. De ontdekkingsreiziger had een schemerlamp aangestoken en die naast zijn stoel geplaatst. Toen hij weer ging zitten schoof hij een kleine revolver op 't tafeltje, dat binnen zijn bereik stond. „Wat denkt u, Dakin? Zien we hem vandaag nog?"

„Ik denk van wel, Sir Rupert". Dakin ging voort: „U heeft hem nog nooit eerder ontmoet, niet waar?"

De ander schudde ontkennend het hoofd. „Nee, dat niet. De jongeman lijkt me 'n reuzekerel...... een, die zijn mannetje staat!"

„Dat doet hij", beaamde Dakin op zijn lijzige manier.

„Ik bedoel niet alleen „lef", hernam de ander. „Dat hebben er meer in de oorlog getoond...... schitterend zelf...... maar ik bedoel"

„Vindingrijkheid?" opperde Dakin.

„Ja, hij is handig en sportief...... maar bezit ook een idealistische verbeeldingskracht...... Anders zet je je leven niet op het spel om uit te vissen of een belachelijk gerucht serieus moet worden opgevat of niet...... Dat vereist iets meer dan je in 't algemeen bij de tegenwoordige jeugd aantreft...... Ik hoop erg, dat hij er dóór komt".

„Hij komt stellig", was Dakin van oordeel.

Sir Rupert keek hem vorsend aan. „Is alles in kannen en kruiken?"

„Crosbie staat op het balkon...... ik houd de trap in het vizier. Als Carmichael bij u is, klopt u maar op de muur, dan ben ik dadelijk bij u".

Crofton Lee knikte. Dakin verliet geluidloos de kamer. Hij liep naar de uiterste hoek van het balkon en gooide ook daar een touw met dikke knopen, dat hij eerst aan de leuning had vastgebonden, naar beneden. Het onderemde verdween in de schaduw van een eucalyptus en een paar judaspenningstruiken.

Dakin liep de deur van Crofton Lee voorbij en zocht nu zijn eigen kamer op. De deur liet hij op een kier en daar betrok hij de wacht.

Het was een uur of vier later, dat een goefa, een primitief vaartuig, dat nog altijd op de Tigris in gebruik is, op de modderbank bij het hotel Tio aan de grond liep. Enkele seconden later klauterde een lenige gedaante langs het touw naar boven en hurkte op het terras neer achter de judasstruiken.

Vic had vroeg willen gaan slapen om al haar zorgen te vergeten. Maar doordat zij 's middags zo heerlijk geslapen had, bleef zij klaarwakker liggen.

Daarom stak zij tenslotte haar leeslamp aan en las het romannetje uit waarin zij in het vliegtuig aan begonnen was. Vervolgens stopte ze haar kousen, paste haar nieuwe nylons en stelde een paar advertenties op, waarin zij een betrekking zocht...... morgen zou ze wel vragen in welke bladen ze die moest zetten. Ze geeuwde en dacht, dat ze nu gauw zou slapen als ze ging liggen.

Maar op dat moment vloog opeens haar kamerdeur open, glipte een man naar binnen, die onmiddellijk de deur achter zich in het slot draaide en haar op dringende toon smeekte: „Om Godswil...... verberg me ergens...... gauw...... gauw......"

Vic was altijd vlug in haar reactie. In een oogwenk drong het tot haar door hoe hijgend zijn ademhaling ging, hoe wanhopig krampachtig hij een rode, gebreide sjaal tegen zijn borst drukte en hoe kwijnend zijn stem klonk. Dat alles appelleerde aan haar aangeboren zijn voor het avontuurlijke.

„Kom vlug!" klonk het uit haar mond. Zij rukte haar kussen weg en tilde deken en lakens op. De man kroop aan het hoofdeinde op het bed. Vic trok het laken over hem heen en duwde het kussen er boven op en ging zelf op de rand van het ledikant zitten.

Vrijwel onmiddellijk daarop werd er zacht maar doordringend op haar deur geklopt. Vic riep zwakjes maar ongerust: „Wie is daar?"

„De politie!" klonk het aan de andere kant. „Doet u open, als-t-u-blieft!"

Vic schoot haar kimono aan en liep naar de deur. Toen ontdekte zij de rode sjaal op de grond. Zij raapte het ding op en gooide het vliegensvlug in een la. Ze draaide de sleutel om, deed de deur op een kiertje en gluurde, met hevig ontsteld gezicht, naar buiten.

Ze zag een zwartharige jongeman in een licht pak en daarachter een politieagent in uniform.

„Wat is er aan de hand?" vroeg ze. Ze liet haar stem daarbij een beetje beven.

De jongeman lachte haar voorkomend toe en zei in behoorlijk Engels:

„Het spijt me ontzettend u op dit ongewone uur te moeten storen, juffrouw, maar er is een misdadiger ontsnapt en het hotel in gevlucht. Wij moeten alle kamers even doorzoeken. Het is een gevaarlijk individu."

„O, hemeltje!" Vic deinsde ontzet achteruit en deed de deur wijd open.

„Komt u gauw kijken als-t-u-blieft. Wat is dát vreselijk! Zoekt u maar goed.........vooral ook in de badkamer.........en wilt u óók eens onder mijn bed kijken.........misschien heeft hij daar de hele avond al gelegen!"

Het onderzoek was gauw verricht. „Neen, hier is hij niet!"

„Weet u wel zeker, dat hij niet onder mijn bed ligt? ....Nee, dat is waar, dat kan niet.........hoe dom van me.........hij kan zich hier onmogelijk hebben verstopt.. ..... want ik had de deur op slot gedraaid, toen ik naar bed ging."

„Wij danken u zeer, juffrouw.........Goede nacht!"

Beide mannen verdwenen. Vic deed de deur achter hen op slot en bleef nog enige ogenblikken staan luisteren. De politiemannen klopten op een deur aan de overkant van de gang en ze hoorde de verontwaardigde stem van mevrouw Cardew Trench. Ook die deur ging weer dicht. De voetstappen stierven weg.

Toen trad Vic op het bed toe. Het drong nu pas tot haar door, dat zij misschien verbazend dom had gedaan door te handelen zoals ze gedaan had. Het smartelijke pleidooi in haar moedertaal en het avontuurlijke van het geval hadden haar al te impulsief doen handelen. Stel je voor.........'n gevaarlijk individu"!

(Wordt vervolgd)

Euratom krijgt Amerikaanse steun bij grootscheeps plan

Zes à acht kerncentrales van 1 miljoen kw

(Van een correspondent

De regering van de Verenigde Staten en de commissie van Euratom hebben zeer kort geleden een overeenkomst geparafeerd, die voorziet in de bouw van waarschijnlijk zes of acht grote kerncentrales in Europa met een capaciteit van een miljoen kilowatt. Deze centrales zouden vóór 1963 gereed moeten zijn en de totale kosten worden begroot op 350 miljoen dollar. Ook behelst de overeenkomst een tienjarig programma van onderzoek en ontwikkeling, waarvan de kosten gedurende de eerste vijf jaar honderd miljoen dollar zouden bedragen. In een speciale boodschap heeft president Eisenhower het Amerikaanse Congres kort daarop verzocht spoedig zijn goedkeuring aan de overeenkomst te hechten.

De president zegt, dat dit programma naar zijn mening een belangrijke stap is in de richting van toepassing van kernenergie ten bate van de mensheid. Het Amerikaanse Congres gaat uiterlijk begin augustus op reces.. Pas in januari van het volgend jaar komt het dan weer voor zijn normale werkzaamheden bij elkaar. Als het Congres de overeenkomst niet vóór zijn reces goedkeurt, zo merken ambtenaren in Washington op, ontstaat er onzekerheid over het hele Euratomprogramma. Het Witte Huis heeft nog bekendgemaakt, dat de Verenigde Staten aan Euratom 30.000 kg. „contained Uranium-235" als brandstof voor de reactors zullen verkopen. Op het ogenblik is de prijs van deze brandstof 16.000 dollar per kg. De zes of acht kerncentrales, die voor 1963 in Europa gebouwd worden, zullen de grootste ter wereld zijn.

Bijzonderheden van de overeenkomst zijn neergelegd in een „Memorandum of understanding", waaraan het volgende is ontleend:

De commissie van Euratom en de regering der Verenigde Staten zullen in gemeenschappelijk overleg de technische maatstaven opstellen en de procedures vastleggen welke noodzakelijk zijn voor de keuze van de reactorprojecten van het gemeenschappelijk programma. De projecten zullen kunnen worden voorgesteld, uitgevoerd en geëxploiteerd door particuliere lichamen of overheidsinstellingen. De reactoren welke van beproefde typen zullen moeten zijn, ten opzichte waarvan het onderzoek en de ontwikkeling in de Verenigde Staten reeds een ver gevorderd stadium hebben bereikt, zullen waarschijnlijk gedurende de beginperiode reactoren zijn met verrijkt uranium en kokend water of water onder druk.

Het te investeren bedrag is 350 miljoen dollar. De exploitanten en overige Europese kapitaalbronnen zullen ongeveer 215 miljoen dollar kunnen verschaffen. De bijdrage van de Verenigde Staten zou een omvang kunnen bereiken van 135 miljoen dollar, te verstrekken aan Euratom in de vorm van kredieten op lange termijn, waarbij de laatste de aldus verkregen middelen opnieuw zal uitlenen voor de bouw der installaties.

De hoeveelheid splijtstof welke noodzakelijk is voor de verwezenlijking van het vastgestelde programma, bedraagt ongeveer 30.000 kg. uranium in de vorm van licht verrijkt uranium. De commissie voor atoomenergie van de Verenigde Staten garandeert ten volle de noodzakelijke voorziening voor een bedrijfsperiode van 20 jaar, tegen Amerikaanse binnenlandse prijzen, welke gelden op het moment waarop de splijtstof wordt overgedragen. De betaling door Euratom kan worden uitgesteld tot 31 december 1973 tegen een rentevoet van 4% per jaar.

De commissie voor atoomenergie van de Verenigde Staten garandeert eveneens de kosten en het rendement van de splijtstofelementen en is voorts bereid zorg te dragen voor de bijbehorende dienstverlening, tegen de officiële binnenlandse prijzen van de Verenigde Staten, zolang de Europese gemeenschap zich niet zelf hiermede zal kunnen belasten.

Deze bepaling, welke bijdraagt tot een vermindering van de handelsrisico's, vormt een belangrijke aanmoediging voor de exploitanten van Euratom. Het plutonium, dat het resultaat is van de produktie van kernenergie, zal door de Verenigde Staten van Euratom worden gekocht. Voor dit produkt, dat bestemd is voor vreedzame doeleinden, zullen de officiële Amerikaanse prijzen worden betaald, welke gelden op het moment van de aankoop.

De particulieren of overheidsexploitanten, wier reactorprojecten zullen worden geaccepteerd, zullen de algehele verantwoordelijkheid dragen voor de goede functionering van de kernenergiecentrales, overeenkomstig een in gemeenschappelijk overleg vastgesteld programma. Anderzijds zullen zij zowel gedurende de aanbouw als later tijdens het beheer van hun ondernemingen kunnen profiteren van alle ontdekkingen, verbeteringen en besparingen welke zullen worden mogelijk gemaakt door het programma van onderzoek en ontwikkeling.

Behalve het programma voor de installatie van industriële reactoren bepaalt het „memorandum of understanding" dat onderzoekingen zullen plaatsvinden in de Verenigde Staten en in Europa in het kader van een gemeenschappelijk programma van onderzoek en ontwikkeling, dat gericht zal zijn op de typen der te bouwen reactoren. Het doel hiervan is het prestatievermogen van de reactoren te vergroten, de kosten van de splijtstofkringloop te verlagen en vraagstukken, zoals die met betrekking tot de behandeling van plutonium, tot een oplossing te brengen.

Dit programma, dat is vastgesteld voor een periode van 10 jaar zal gedurende de eerste vijf jaar worden gefinancierd door middel van bijdragen van Euratom en de Verenigde Staten waarbij elk 50 miljoen dollar verschaft. De middelen welke voor de tweede periode van 5 jaar zijn voorzien, zullen ongeveer dezelfde omvang bereiken. De commissie voor atoomenergie van de Verenigde Staten en de commissie van Euratom zullen de gegevens uitwisselen welke het gemeenschappelijk programma zullen opleveren, alsmede de resultaten van door buiten dit programma verrichte onderzoekingen, waarbij de octrooien ter beschikking zullen worden gesteld van beide partijen.

Euratom garandeert, dat de in het kader van het gemeenschappelijke programma gebruikte splijtstoffen uitsluitend zullen worden bestemd voor vreedzame doeleinden en niet zullen worden overgedragen aan onbevoegden. Het stelsel van inspectie en controle van Euratom, die van de Amerikaanse technische ervaring profiteert, is onder uitsluitende verantwoordelijkheid van Euratom geplaatst.

Machtsstrijd in Surinaamse V.H.P.

Paramaribo. — De jongere VHP-ers in Suriname, die een revolutie in de partij hebben ontketend hebben een vergadering belegd. Op deze vergadering, die voor alle Hindostanen toegankelijk was, werden enkele besluiten genomen. Zo zullen, indien de aangevraagde goedkeuring van statuten wordt verkregen, de VHP-statenleden worden uitgenodigd zich aan te sluiten bij de VHP (nieuwe stijl). Indien zij dit zouden weigeren, zullen ze door het bestuur voor de rechter worden gedaagd. Men zal beginnen met een partijraad in te stellen en een partijkantoor in te richten. Zo spoedig mogelijk zullen er afdelingebesturen in de distrikten worden gekozen. Het ligt tevens in de bedoeling een partij-orgaan uit te geven zowel in het Nederlands als in Hindi.

De oude garde van de Verenigde Hindostaanse partij heeft naar aanleiding van de jongste maatregelen geen enkel commentaar gegeven.

De situatie is wel bijzonder ingewikkeld geworden en wachten de Hindostanen de komende dingen rustig af. Zoals bekend zal de minister van justitie een verklaring van geen bezwaar moeten geven aan de statuten van de VHP, zoals deze thans zijn ingediend. Deze minister, behoort tot de VHP, oude stijl.

Het standbeeld van Paus Pius XII op de Expo te Brussel.

Korte geschiedenis van de eerste tien jaren van de SINT JOZEF BOND „ESTRELLA”

Oranjestad. — Hieronder de geschiedenis van Estrella in een notendop:

Opgericht: 1 september 1948; President Fr. Fredericus. Verder Fr Paulus, Norbertus en fr. Emberto.

Elke zaterdag (van 3 tot 7 uur) bijeenkomst, in de San Martino club te Santa Cruz.

Ze kunnen zich vermaken met: biljart, pingpong, sjoelbak, schaken, dammen, domino, ludo, vogelpik, ringspel, ringwerpen, voetbalspel, en bibliotheek.

Elke week ontvangt elk lid: het clubblad „Estrella”, en elke maand „La Salle”.

Sport buiten de club: Voetbal, baseball, softball, volleybal, basketball, (in de loop der eerste twee jaren); verder gelegenheid tot muziekbeoefening.

Voetbal

Eigen sportveld: Opening en inzegening 24 okt. 1949. Madrina (Johanna Vries) de aftrap.

Meteen neemt het juniorenelftal van Estrella deel aan de A.V.B. competitie; eerste competitiewedstrijd: 8 januari 1949. Het eerste jaar eindigen ze op de 6de plaats, in 1950 op de 4de, in 1951 op de 3de en het in 1952 klaar te spelen het kampioenschap te behalen.

In het geheel haalde voetbalafdeling Estrella in die jaar: 6 maal het kampioenschap en 2 maal het subkampioenschap, de laatste twee jaren zelfs ongeslagen (junioren).

Vorig jaar werd hun moeite en sportiviteit beloond met een plaats in de hoogste voetbalafdeling: de Hoofdklas, waar ze beslist een goed figuur geslagen hebben.

(Keeper **Lermit** Vries is nog steeds van de eerste wedstrijd af: De keeper van Estrella).

Als bijzondere feesten worden gevierd: Kerstmis (het kerstboomfeest met talrijke cadeautjes, Sint Jozef (patroon), Christus Koning. Op deze dag was het telkens gezamenlijk ontbijt na de H. Mis, in de club, en 's avonds een groots avondfeest.

Verder midden mei: Grote La Salle avond, voor alle aangesloten verenigingen Stichting „Jeugdcentrale La Salle”.

Elk jaar bij de verjaardag van de club (september) grote wedstrijden voor het kampioenschap van de club, in de diverse sporten en spelen.

Behalve de pioniers van het begin, komen er in 1949 Fr. Eduardo en Fr. Gerardo bij als leider en vooral in 1950 de heer Eloedere Wester, grote leider, werker en vriend van de jongens.

En enige jaren later kwam er een zeer ervaren en talentvolle basketball-leider bij: de Heer Herman Figueira.

Toneel

In 1950 worden de „eerste schreden” gezet op de toneelplanken met het vertaalde stuk:

„Venganza di un dios falso”, wat een succes word, en alleen maar werd overtroffen door die grote cabaret-shows: COI KENS (in 1956) en nog meer NOS CU NOS (in 1958) opgevoerd in alle districten van Aruba door de toneelafdeling (GRUPO ARTISTICO DI SINT JOZEF-BOND).

In 1950 was de leider Fr. Fredericus; de leiding van de Grupo Artistico berustte bij Frère Gerardo, Robert Henriquez en Pedro Irausquin, waarbij zeer veel hulp en steun werd ondervonden, vooral van de oudere toneelspelers en nog meer toneelspeelsters.

In 1950-1951-1953 bezochten een groep leden ons zustereiland Curaçao en speelden daar ook telkens voetbalwedstrijden, terwijl twee keer enkele junioren van Estrella deel uitmaakten van het Bondselftal dat op Curaçao speelde, en in 1953 mocht het juniorenteam van Estrella op kosten van de A.V.B. naar Curaçao en daar de kampioen in eigen huis te bevechten.

In 1952 werd ditzelfde juniorenteam reeds uitgekomen om de EREKLAS te vormen, bij de opening van het Wilhelminastadion; tevens speelden ze de voorwedstrijd en fungeerden als ballenjongens bij de hoofdwedstrijd. (Vooral maakt ze een goede indruk toen ze gewillig de spijkers en papieren op gingen rapen, die na de gymnastiekdemonstratie waren blijven liggen.)

Van 1952 af is er zeer groot animo voor het FIGUURLAAGWERK in de club; er worden steeds mooie werkstukjes afgeleverd; tekenen, zagen en verven, dat ligt de jongens vol.

1954.... is het jaar van het EIGEN BASKETBALL-VELD van Estrella. Dank zij zeer veel hulp van de Lago (meer dan fl. 8.000), van de A.B.U. en van zeer veel leden en niet leden, die belangeloos hun vrije tijd hiervoor gaven, kon Estrella op het einde van 1954 zeggen; „We hebben een van de mooiste velden van Aruba”.

1955.... is het jaar van ONZE EIGEN CLUB. In een algemene vergadering sprak frère Fredericus: WE gaan een GROTE, MOOIE, EIGEN club bouwen.... Hiervoor kregen we weer ruimschoots steun vooral van de Lago, waar de grote vriend van Estrella (Mr. Tougle) voor zorgde.

Sportkoningin van Estrella werd Marie Vries.

In 1956 wordt er een flink stuk bijgebouwd, n.l. Bestuurskamer, werkplaats, 2 W.C.'s en een gereedschappenkamer. Dank zij de opbrengst van „Coi Kens” plus nog een extra loterij, kon een groot gedeelte van de onkosten betaald worden. Door allerlei onkosten die er bij komen, raakt de schatkist totaal leeg. Gelukkig schonk de Lago weer 4000, voor het veld, waarmee we weer meteen 2000 kunnen afbetalen, want ondertussen is het veld genivelleerd. (Het had een hoogte verschil van 2 ter in de breedte.)

In 1957 doet de Sint Jozefbond voor de eerste keer officieel mee met de Carnavalviering met haar Koningin Alcida 1. die met haar praalwagen op het Lago sportpark de eerste prijs wist te behalen. Zeer veel werk was er door de leden besteed voor versiering van Club, Basketballveld en Praalwagen; Pedro Irausquin maakte zich verdienstelijk door een werkelijk prachtige troon te verwaardigen, die zeer bewonderd werd, terwijl Jan Geurts de ideeen gaf voor de praalwagen, bespannen door vurige zeepaardjes.

Het huidige Bestuur, dat samengesteld is uit telkens één vertegenwoordigers van de verschillende afdelingen, (door die groep zelf gekozen), ziet er nu als volgt uit:

President: Fr. Fredericus (Fr. Hubertus a.i.), Sercretaris: Sixto Croes, Voetbal: Eleodoro Wester, Basketvolleyball: Herman Figueira, Activiteiten in de club: Bibi Lopez, Feestcomité Vicente Lampe, Toneel Robert Henriquez (afwezig) Fr. Gerardo, Voetbal: Junioren fr. Willibrordus.

Fr. Hubertus, die de moeilijke taak van fr. Fredericus tijdelijk overnam, heeft dat gedaan met zo'n enthousiasme en werklust, dat de Club hem niet meer wil missen. Vooral heeft hij gezorgd voor een prachtige viering van het tienjarig bestaan.

Fr. Fredericus is weer teruggekomen en werd door meer dan 100 leden op het vliegveld verwelkomd, wat een zeer aangename verrassing voor hem was. Na de feestelijkheden zal hij het stuur weer in handen nemen.

Al degenen, die reeds een of meer van de wedstrijden van de Estrella-sportweek bezocht hebben, zijn zeker met het idee weggegaan: **Estrella is een fijne club!**

Gelukkige jeugd

Oranjestad. — Eergisteravond was er voor de junioren van Estrella, dat thans tien jaar bestaat en een feestweek houdt, een echte feestavond. Eerst was er een „receptie” met veel limonade, gebak en snoepjes. Daarna een filmvoorstelling en tot slot het optreden van goochelaar-hypnotiseur Walter Wong van San Nicolas. De jongens hebben genoten, hetgeen van de gelukkige gezichten gemakkelijk valt af te lezen. De receptie voor de groten volgt zondagmorgen.

Baseball Selektie speelt drie wedstrijden op CURACAO

Oranjestad. — Dit week-einde vertrekt de Arubaanse baseball selectie naar Curaçao om daar een serie van drie wedstrijden te spelen tegen de Curaçaose selectie. Het doel van deze wedstrijden is om de beste spelers te selecteren voor de reis naar Caracas voor de in november te houden Panamerikaanse Spelen.

Het team vertrekt zaterdagmiddag om 3 uur naar Curaçao met de lijndienst van de KLM en keert maandagmorgen terug.

De spelers en delegatieleden zijn: Feki Caster (Catcher), J. Halley (Catcher), Luisito Ogenio en Tenchi Hoftijzer (1st base en outfielder) Ramon Buckley en Papin Wilson (2nd Base), J. Lynch (3rd base) Josito Muyale (3rd base en Shortstop) Simeon Bryan (Shortstop en outfielder), S. Ellis (Shortstop), M. Hamlet en H. Blijden (outfielders).

Pitchers zijn Charles Ponson, L. Wilson, C. Angela, Roberto Agunbero, C. Duinkerk, Ramincito Guerrero.

G. Godett (als scorer). Trainer en Manager Agapito Mayor.

Pauz Ruiz gaat als Coach mee en de Hr. Eddie Muller als delegatielid (President van de ABBA). Het weekend van 25 op 26 oktober komt de selectie van Curaçao drie wedstrijden op Aruba spelen.

NESBITTS verslaat CHESTERFIELD

Oranjestad. — De baseball wedstrijd, gespeeld tussen Nesbitt's en Chesterfield, in het Wilhelmina-stadion werd gewonnen door Nesbitt's met 6-3.

De winnende pitcher was voor Nesbitt's Ramoncito Guerrero en de verliezende R. Amaya voor Chesterfield.

Nesbitt's had 8 hits, 9 strikeouts en 4 base on balls en maakte 5 errors.

Chesterfield had 3 hits, 7 strikeouts en 7 base on balls en maakte ook 5 errors.

Uit Politierapporten

Oranjestad. — **Gevonden en verloren:** In de Columbusstraat werd door de politie een truckwiel met band gevonden. Gebracht werd een kastsleutel. Bij het pompstation van Henriquez werd gevonden een autosleutel.

Op het kruispunt Waterweg—Nassaustraat botsten stationwagen 249 en jeep 4464. De schade aan de auto beliep ƒ 200,—. De aanleiding tot het ongeval was het niet verlenen van voorrang.

Achter het Aruba Juniors-terrein ontstond een knoekoe-brandje, dat rap door de politie geblust werd. Ook ten noord-oosten van de Hooiberg was een begin van brand. De politie bluste het vuilnisbrandpe door er twee tanken in leeg te spuiten. De politie konstateerde, dat op de zandweg langs de Kustbatterij te Juana Morto een grote boom ontworteld was, die het verkeer stremde. D.O.W. ruimde het obstakel weg.

Oranjestad. — Gevonden en verloren: Op de politiewacht werd gedeponeerd een langs de weg naar Santa Cruz gevonden autowiel met band.

— Isabella Charles vond voor de opslagplaats van de Aruba Trading Co. drie overhemden.

— Ricardo Tromp, Moko 6, deed aangifte van verliezing van een bankbiljet van 50.—.

— De dochter van een politieagent vond voor de Lago Commissary een bankbiljet.

— Andries Baptist, Zeewijk vond een damespolshorloge, gevonden in de buurt van de Rainbo Bakery.

— In een verenigingsgebouw te Sint Nicolaas werd ingebroken. De dieven namen een geldkistje met ƒ 50.— mee.

Een door onbekenden mishandelde man, die te diep in het glaasje gekeken had, kwam eerste hulp vragen bij de politie. Die hulp werd hem verleend.

— In Sint Nicolaas raakten een aantal zeelieden slaags. De politie herstelde de orde, verleende eerste hulp en bracht de mannen terug naar hun schip.

Protestantse Gemeente bouwt derde kerk

Oranjestad. — Tijdens een vergadering van de Kerkeraad van de Protestantse gemeente van Aruba werd besloten een derde kerkgebouw te stichten en wel te Sint Nicolaas. Volgens de plannen van Ds. Visser van Piedra Plat.

Door Lago werd een barak toegezegd. Het bleek echter dat de kosten om van deze barak een geschikt kerkgebouw te maken zeer groot zouden zijn. Daarom is nu besloten om een geheel nieuwe gebouw te stichten.

Ds. Visser is door de Kerkeraad gemachtigd zijn plannen nader uit te werken en ten uitvoer te leggen. De kosten van de nieuwe kerk worden geraamd op ƒ 80.000. Met de bouw wordt begonnen zodra de eerste ƒ 20.000.— bijeen is. Daarnaast komt er dan nog financiële steun van ongeveer ƒ 15.000.— van de centrale Kerkeraad en andere kerkelijke instellingen. Deze week ontving ds. Visser aan vrijwillige bijdragen reeds een bedrag van ƒ 400.—. Spontaan kwamen giften binnen van ƒ 1000.—, vier van ƒ 250.—, ƒ 300.— en meer dan een dozijn van ƒ 100.—. Men heeft optie tot het kopen van verschillende terreinen. Over de plaats is echter nog geen definitieve beslissing genomen.

Besloten werd voorts om de door Lago aangeboden barak nu te bestemmen voor een gemeentecentrum naast de Kerk van Piedra Plat.

De Protestantse gemeente van Aruba is als volgt georganiseerd. Voor het gehele eiland bestaat er één gemeente, bestuurd door de Kerkeraad. Daaronder vallen drie wijkgemeenten, van Oranjestad, Piedra Plat en Sint Nicolaas, elk met een eigen wijkraad.

Radiostations brachten speciale radioprogramma's

Oranjestad. — In verband met het overlijden van Z. H. de Paus verzorgden beide radiostations gisteren speciale uitzendingen. De gehele dag was er plechtige en gewijde muziek, welke slechts onderbroken werd voor de nieuwsberichten.

Gisteravond sprak de Z. E. Pastoor J. Burgemeester van Oranjestad via de radio tot de bevolking.

Het Bestuurscollege zond in de loop van de morgen een telegram van deelneming aan Z. H. E. Monseigneur Holterman. De tekst luidt als volgt: Mogen mede namens bevolking van Aruba oprechte deelneming betuigen bij het overlijden van Z. H. Paus Pius XII. Van alle lands- en eilandskantoren waaiden de vlaggen halfstok ten teken van rouw.

Officieren benoemd voor RODE KRUIS

Oranjestad. — Bij de afdeling Aruba van het Nederlandse Rode Kruis werden de volgende officieren benoemd: Mevrouw J. J. Harting-Romke, arts tot Commandante van de Hepsters afdeling, in de rang van 1ste Luitenante. J. C. Oduber, toegevoegd Officier in algemene dienst bij de Colonne van het Rode Kruiskorps, afd. Aruba.

BEELDENSTORM in VENEZUELA

In de Venezolaanse pers verschenen berichten over een gruwelijk gebeuren in La Guayra. Onverlaten, gebruik makend van de onrust die de laatste weken in het land heerst, hebben maandagavond een aanval ondernomen op een Kerk in La Guayra en zich zelfs niet ontzien de Priester aan te vallen.

Naar aanleiding hiervan heeft de Aartsbisschop van Caracas, Monseigneur Rafael Arias Blanco de ex-communicatie bevolen van alle Katholieken die hebben aangezet en deelgenomen aan de aanval op de priester. Tegelijkertijd werd door de Aartsbisschop het sluiten bevolen van alle Kerken en kapellen in het gebied van La Guayra voor de duur van dertig dagen, ten teken van rouw en protest tegen de barbaarse aanval- en protest tegen de barbaarse overval op Pater Quirino Estevillo en het vernielen van Kerkeigendommen en religieuze voorwerpen. Vijf en dertig personen zijn door de politie gearresteerd. Onder hen bevinden zich verschillende vrouwen. Vier der voornaamste aanstichters hebben een bekentenis afgelegd.

De politie is er in geslaagd vele der gestolen voorwerpen terug te krijgen.

Door een groep parochianen wordt een verzoekschrift opgesteld aan de Aartsbisschop om vergeving te vragen voor het gebeurde en een verzachting van de maatregelen, waardoor de goeden met de kwaden moeten lijden.

Pater Estavillo is herstellende. Zijn parochianen hopen dat hij als parochiepriester zal aanblijven. Er is namelijk een gerucht dat hij naar een andere parochie zou worden overgeplaatst.

Antillen ook met voetbalteam naar Pan-Amerikaanse Spelen

Oranjestad. — Behalve met een baseballteam, zullen de Antillen ook met een voetbalploeg op de Panamerikaanse spelen in Caracas vertegenwoordigd zijn.

Hiertoe moeten enkele selektiewedstrijden tussen Curaçao en Aruba worden gespeeld. Het schema voor de sportuitwisseling tussen de zustereilanden ziet er nu als volgt uit: Dit weekend gaat een Arubaanse selektie baseball spelen op Curaçao. Volgende week komt een Curaçaose voetbalselektie naar Aruba.

Burgerlijke Stand

Oranjestad. — **Geboorten:** Op 30 sept. Esther Naomi, dochter van de heer en mevr. G. N. Noel—Blanze, St Maartenstraat 81a; op 1 okt. Gregory Adonis, zoon van mej. C. G. Cham; op 5 okt. Elaine Grace, dochter van de heer en mevr. H. E. Garcia—Cordova van Vlaveren, Rondweg 28 en Modesto Eloy, zoon van mej. Juana Werleman, Cas Ariba 37; op 7 okt. Albert Hacintho, zoon van de heer en mevr. J. B. Velazques—Gomez, Ponton 101; op 8 okt. Benito Alexander, zoon van de heer en mevr. V. S. Geerman—Pers, Standardville 13.

Oranjestad. **Geboorten:** Op 30 september Adelaida Bernadeta, dochter van de heer en mevrouw U. Oduber-Croes, Siribana 4. Op 5 oktober Agapito Floriano, zoon van de heer en mevrouw L. S. Ramos-Trimon, Seroe Tijsje 4. Op 6 oktober Jorge Marcos, zoon van de heer en mevrouw J. Maduro-Britten, Calabas 85. Op 8 oktober Eugenio Mario, zoon van de heer en mevrouw J. M. Tromp-Klepper, Knoekoe Abao 12.

Huwelijken: Op 8 oktober huwden Gerard Vincent Simon en Calista Koolman, Zoutmanstr. 29. Op 9 oktober huwden Juan A. Oduber en Carla A. Harms, Awakatistraat 8, Lucas Geerman en Emiliana Tromp, Juana Morto 42, Joannes Geerman en Bregilia Maduro, Kaas Ariba 42.

Overleden: op 6 oktober Ignacio Ceferino P. Matos, Bubalyi 81 en op 8 oktober Francisco Thiel, San Barbola 55.

Feestelijke ontvangst „SANTA PAULA”

Oranjestad. — Evenals dat het geval was met de aankomst van de nieuwe Santa Rosa, zal ook de nieuwe Santa Paula van de Grace Line feestelijk op Aruba worden ontvangen. Door het Bestuurscollege, in samenwerking met de agente van de scheepvaartmaatschappij Eman Trading Co., wordt een feestprogram opgesteld, dat klinkt als een klok.

Wat de winterdienstregeling van de Grace Line betreft vernemen wij, dat de Paula en Rosa Aruba blijven aanlopen. Er is een behoorlijk vrachtaanbod voor ons eiland. Het aanbod van passagiers is, nu het vakantieseizoen achter de rug is, natuurlijk wel veel kleiner geworden.

Jammer is het, dat Aruba als aanloophaven nog niet in het officiële gedrukte vaarplan is vermeld. Hopenlijk dat dit binnenkort toch nog zal gebeuren.

Het voornaamste is echter, dat ook zonder officiële vermelding, Aruba toch wordt aangelopen door deze grote, hier zo welkome, passagiersschepen.

Tijdelijk gezaghebber beëdigde groep ambtenaren

Oranjestad. — In handen van de tijdelijk gezaghebber legde gisteren een groep ambtenaren de eed van trouw af. Het waren:

Ambtenaren in eilandsdienst

Jacobo Croes, assistent-opzichter in tijdelijke dienst bij de gezondheidsdienst; **Jan Lettinga,** opzichter in tijdelijke dienst bij de dienst van openbare werken; **Gregorio Falconi,** assistent-analyst in tijdelijke dienst bij de watervoorzieningsdienst; **Ernst Stracke,** assistent-machinist in tijdelijke dienst bij de watervoorzieningsdienst; **mevr. Alva Arsenia Tremus—Jacobus,** telefoniste in tijdelijke dienst bij de telefoondienst; **Candido Jacobo Angela,** bode in tijdelijke dienst op het toeristenbureau; **mej. Grace Leonor de Cuba,** klerk b in tijdelijke dienst ten bestuurskantore; **Simon Rudolfo Oduber,** technisch ambtenaar 2e klasse in tijdelijke dienst bij de dienst van openbare werken; **Felipe Amable Solagnier,** schrijver b in tijdelijke dienst ten bestuurskantore; **Egbert Randolf Frigerio,** opzichter in tijdelijke dienst bij de gezondheidsdienst; **Willem van den Dulk,** assistent-machinist in tijdelijke dienst bij de watervoorzieningsdienst; **Clive Francisco Laclé,** sociaal-werker in tijdelijke dienst bij de D.A.M.Z.; **Primo Feliciano de Lange,** bevolkingscontroleur in tijdelijke dienst ten bestuurskantore; **Gregorio Francisco Tromp,** schrijver b in tijdelijke dienst bij de voorlichtingsdienst; **Simeon Koolman,** schrijver b in tijdelijke dienst ten bestuurskantore; **Petrus Hubertus Hendricus van der Plas,** commies in tijdelijke dienst ten bestuurskantore; **Johan de Haas,** commies in tijdelijke dienst ten bestuurskantore; **George Koster,** hoofdmachinist in tijdelijke dienst bij de watervoorzieningsdienst; **Johan Emile Klees,** machinist in tijdelijke dienst bij de watervoorzieningsdienst; **Jacob Vreke,** assistent-machinist in tijdelijke dienst bij de watervoorzieningsdienst.

Ambtenaren in Landsdienst

Elisabeth Heilbron, assistent-analiste in tijdelijke dienst bij de Landslaboratorium; **Jose Miguel Laclé,** controleur 2e klasse in tijdelijke dienst bij het departement Sociale- en Economische Zaken; **Remigio Edgard Vingal,** controleur 2e klasse in tijdelijke dienst bij het departement Sociale- en Economische Zaken; **Nazario Victor Larmonie,** assistent-controleur in tijdelijke dienst bij het Departement Sociale- en Economische Zaken; **Julio Maduro,** controleur 2e klasse in tijdelijke dienst bij het departement Sociale- en Economische Zaken.

Arbeidskontraktanten

Mej. Editha Eufemia Rosina, Francisco Jansen en **Dionisio F. Salsbach,** arbeidskontraktanten bij de politie-administratie.

Gelijk spel bij Dakota—Aruba Jrs

Oranjestad. — De gisteravond in het kader van het Lago Sport Park gespeelde voetbalwedstrijd tussen Dakota en Aruba Juniors had een verrassend verloop. De eilandelijke kampioenen van Socotoro hadden gedurende vrijwel de gehele wedstrijd de leiding en tot voor het einde was de stand dan ook 3-0 in het voordeel van Aruba Juniors.

In het laatste kwartier echter wist Dakota op verrassende wijze de achterstand in te lopen en het tot het voor haar zeer eervolle resultaat te brengen van 3-3.

Toename Scheepvaartverkeer

Oranjestad. — De maandstaat van het havenkantoor heeft een kleine toename te zien van de omvang van het scheepvaartverkeer gedurende september 1958, vergeleken met september 1957. Het aantal schepen nam af, maar de tonnage toe. September '58 kwamen er 258 schepen binnen met en totaal tonnage van 2.554.294 BRT, tegen 272 metende 2.358.421 in september 1957. Dit keer waren het 183 tankschepen, metende 2.254.704 (v.j. 198 tankschepen met 2.118.448 BRT). Er kwamen 73 andere schepen binnen met 299.471 BRT (v. j. 72, 239.857). Verder 2 zeilschepen, metende 119 ton, (v. j. 2, 116 ton).

Jaarlijkse Politie-vijfkamp

Oranjestad. — Op 17 oktober a.s. begint de jaarlijkse „vijfkamp” tussen de politieafdelingen van Oranjestad en Sint Nicolaas. De vijfkamp wordt ingeluid met een voetbalontmoeting, welke in het Wilhelminastadion wordt gehouden.

Verder staan op het programma: volleybal-, klaverjas- en schietwedstrijden. De prijsuitreiking vindt plaats tijdens de viering van het Sint Nicolaasfeest. De algehele leiding is in handen van de heer Vermeer, telefoon 1104.

VENEZOLAANSE 5 Y 6

Wat zal het miljoenenspel ons a.s. zondag brengen?

Ofschoon de „batacazos" de vorige week voor vier verrassingen zorgden, vond men toch 14 cuadros met de zes winnende paarden en 649 cuadros met vijf paarden. De cuadros met de zes paarden kregen elk het bedrag van 64.380,40 bolivars en die van vijf 925,85 bolivars. Het paard Tendal, dat in de vijfde race als eerste over de eindstreep ging, werd gediskwalificeerd, omdat het in de „recta final" van baan verwisselde. Zijn plaats werd toen aan Perrin toegewezen, terwijl Tendal naar de vijfde plaats verschoven werd. Berijder „Negro" Cruz werd voor deze daad 5 weken geschorst.

De paarden Dynastic (winnaar van de tweede cinco-y-seis-race) en Montaraza (nr 3 van de vierde race), die onder beheer van de preparador José R. Fernandez staan, zijn voor 3 maanden geschorst, omdat het gebleken is, dat deze paarden de vorige week zondag onder de invloed van verdovende middelen waren. Niet alleen deze paarden zijn voor 3 maanden geschorst, maar alle andere paarden, die onder het beheer van deze preparador staan. De vergunning van deze zo „behepte" preparador werd ingetrokken.

De zes races, die van deze week zijn ingeschreven, zullen volgens ons met veel enthousiasme van start gaan. De primera valida, die een 1400 meter trajekt op het program heeft staan, telt 12 paarden, waarin 5 van deze exemplaren debutantes zijn. De paarden, die hieraan deelnemen, zijn: **1) Querrequerre, 2) Belgrano II, 3) Sodio, 4) New Port, 5) Burlote** (debutante, niet geldig voor de 5 y 6); **6) Olimpico, 7) El Payuca, 8) Zurrido** (debutante, niet geldig voor de 5 y 6); **9) Escarchada; 10) Concepcion; 11) Ajjaccio** (debutante, niet geldig voor de 5 y 6); en **12) Perrin.** De favorieten zijn: **QUERREQUERRE** met jockey Minguel Molly (handicap 49 kg.), **SODIO** met Felix Garcia (handicap 51 kg.) en **EL PAYUCA** met Carlos Cruz (handicap 53 kg.). De volgende paarden, die nog kunnen verrassen, zijn: **Belgrano II, Olimpico, Escharchada** en **Perrin.**

1700 Meter is de afstand van de segunda valida, waarin 12 paarden van de 5e, 6e en 7e serie van start zullen gaan. Deze exemplaren zijn: **1) Un Gaita, 2) Zenon** en **3) Porvenir** vormen llave dos; **4) Wealthy, 5) Hisopo** en **6) Cangrejal** vormen llave cinco; **7) Machango** en **8) Negro Torres** vormen llave siete; **9) Mañio, 10) Coronario, 11) Bochista** en **12) Banal.** De favorieten zijn: **UN GAITA** met jockey Raul (handicap 54 kg.), **LLAVE DOS** met **Zenon** (O. Leon, 54 kg.) en **Porvenir** (C. Cruz, 49 kg.) en **BANAL** met Balsimo Moreira (handicap 50 kg.). De drie opgegeven favorieten maken volgens de radio en tijdschriften de beste kansen, maar volgens ons maken **Hisopo** en **Cangrejal** (llave 5) en **Mañio** ook een behoorlijke kans op de overwinning.

Elf paarden van de 3e en 4e serie zullen in de tercera valida hun kleuren moeten verdedigen. Het trajekt is 1800 meter en de exemplaren, die hieraan deelnemen, zijn: **1) Magallanes, 2) Sultanabad** en **3) Talleyrand** vormen llave dos; **4) Fronsac, 5) Radador II 6) Aureo, 7) Destello, 8) Motorista, 9) Ansiedad, 10) Llanada** en **11) Versalles.** De favorieten zijn: **LLANADA** met jockey Carlos Cruz (handicap 50 kg.), **MOTORISTA** met Ignacio J. Ferrer (handicap 48 kg. en **LLAVE DOS** met **Sultanabad** (C. Perez, 52 kg.) en **Talleyrand** (B. Moreira, 48 kg.). In deze derde race gaat er volgens ons een „batacazo" zegevieren en de paarden, die wij de kans geven, zijn: **Aureo, Destello, Ansiedad** of **Versalles!**

1800 Meter is weer de afstand, die de 11 paarden van de cuarta valida zullen moeten afleggen. De exemplaren, die hieraan deelnemen, zijn: **1) Buggy, 2) K. T. Dra, 3) Stock** en **4) Calon** vormen llave tres; **5) Red Devil, 6) Alcaide, 7) Herta, 8) Bookkeeper** (debutante, niet geldig voor de 5 y 6); **9) Saud, 10) Amor Pagano** en **10) Don Pascual** (debutante, niet geldig voor de 5 y 6). De favorieten zijn: **AMOR PAGANO** met jockey Antonio J. Utrera (handicap 51 kg.), **LLAVE TRES** met **Stock** (P. J. Gonzalez, 50 kg.) en **Calon** (H. Revello, 54 kg.) en **ALCAIDE** met Minguel Molly (handicap 49 kg.). In deze race maakt de eerste favoriet **Amor Pagano** de beste kans, maar indien wij er echter naast zijn, dan geven wij de paarden, zoals **Buggy, K. T. Dra, Red Devil** en **Saud** ook een goede kans.

Het trajekt van de quinta valida zal over de afstand van 1400 meter gaan. De tien paarden, die hieraan deelnemen, zijn: **1) Jubilo, 2) Hierro Rojo, 3) Tute, 4) The Gold, 5) Gran Turco, 6) Chapalco, 7) Regalado, 8) Salsa, 9) Bayeton** en **10) Sea King.** De favorieten zijn: **SALSA** met jockey Cecilio Garcia (handicap 49 kg.), **GRAN TURCO** met Raul Bustamante (handicap 53 kg.) en **HIERRO ROJO** met „Pilin" Gonzalez (handicap 50 kg.). De favorieten zijn superieur in deze vijfde race, maar onze „batacazos" zijn: **Jubilo, Tute, Chapalco** en **Bayeton.**

De laatste of sexta race zal over een trajekt van 1200 meter gaan. In deze race nemen 10 exemplaren aan deel en deze paarden zijn: **1) Blue Nile II, 2) Ermellino, 3) Rapaz, 4) Licancheu, 5) Sabal, 6) Butaca, 7) Grimpola, 8) Valeriano, 9) Hasta Aqui** en **10) Zingaro.** De favorieten voor deze laatste race zijn: **LICANCHEU** met jockey Carlos Cruz (handicap 50 kg.), **HASTA AQUI** met Cecilio Garcia (handicap 49 kg.) en **BLUE NILE II** met J. A. Guzman (handicap 48 kg.). Onze „batacazos" voor deze laatste race zijn: **Rapaz, Sabal** en **Zingaro.**

Onze cuadros zien er als volgt uit:

QUERREQUERRE SODIO	2	QUERREQUERRE PERRIN	2	QUERREQUERRE	1
UN GAITA LLAVE TRES BANAL	3	UN GAITA	1	UN GAITA	1
LLAVE DOS LLANADA	2	AUREO DESTELLO	2	ANSIEDAD LLANADA	2
AMOR PAGANO LLAVE TRES	2	BUGGY RED DEVIL	2	ALCAIDE AMOR PAGANO	2
GRAN TURCO SALSA	2	JUBILO TUTE	2	HIERRO ROJO GRAN TURCO	2
LICANCHEU HASTA AQUI	2	RAPAZ ZINGARO	2	HASTA AQUI	1
	Bs 96		Bs 32		Bs 8

Debat in politieke commissie der Verenigde Naties over de staking der kernproeven

New York. — De politieke commissie van de algemene vergadering van de Verenigde Naties heeft gisteren een Russische poging verworpen om een speciale voorrang te geven aan een debat over staking van kernproeven met uitsluiting van andere ontwapeningskwesties.

Na een debat dat woensdag begonnen was en donderdag werd voortgezet nam de 81 leden tellende commissie het Amerikaanse voorstel aan om de kwestie der kernproeven gelijktijdig met twee andere ontwapeningskwesties te bespreken. Deze andere kwesties zijn de algemene ontwapening en een Sowjet-Russisch voorstel om de militaire begrotingen van Amerika, Engeland, Frankrijk en Rusland te verminderen en een deel van het aldus bespaarde geld te gebruiken voor hulp aan onder-ontwikkelde gebieden.

Volgens het Amerikaanse voorstel zal in een later stadium beslist worden welke voorrang de resolutie moeten krijgen die er dan eventueel in verband met deze kwesties naar voren zijn gekomen.

Vijftig landen stemden voor het Amerikaanse voorstel.

De Rus Valerian Zorin had tevoren aangedrongen dat een commissie de drie kwesties afzonderlijk zou bespreken, beginnende met het staken van de kernproeven. De Amerikaan Lodge hield er echter aan vast dat de staking der kernproeven een deel van het ontwapeningsvraagstuk is en als zodanig niet het gevaarlijkste in de huidige omstandigheden.

Het debat zal vandaag beginnen net als eerste sprekers Lodge en Zorin.

In goed ingelichte kringen verluidt dat waarschijnlijk een resolutie zal worden ingediend door Engeland, Frankrijk, de Verenigde Staten, Japan, Noorwegen, Australië, Canada en nog een aantal westelijke landen, waarin wordt aangedrongen op tijdelijke staking van de kernproeven terwijl op de komende Geneefse conferentie wordt gezocht naar een oplossing voor een permanente staking der proeven.

ZAL DE KEUZE....

(Vervolg van pag 1)

lega's, aan wie niemand gedacht heeft. Dit zal in ieder geval na talrijke stemmingen gebeuren en nadat alle andere mogelijkheden zijn uitgeput.

In religieuze kringen in Vaticaanstad acht men de mogelijkheid zeer groot, dat de Armeense prelaat, Gregoire kardinaal Agagianian, tot Paus zal worden gekozen, indien geen der Italiaanse kardinalen het lukt tijdens het conclaaf de vereiste meerderheid van tweederen der stemmen te krijgen. Als vertegenwoordiger van een klein land zou de verkiezing van 63-jarige prelaat, die een deskundige is in Oosterse en communistische zaken, geen enkel politiek karakter hebben.

Het conclave zal zo spoedig mogelijk beginnen, zo is in de omgeving van Eugene kardinaal Tisserant, de deken van het Heilig College van kardinalen, die de datum moet bepalen, te kennen geven.

Waarschijnlijk zal het hoogste orgaan van de Katholieke Kerk dat de opvolger van Pius de twaalfde moet kiezen, kort na het einde van de periode van rouw, die vandaag is aangevangen en negen dagen duurt, bijeenkomen. Volgens de voorschriften moet het conclave uiterlijke de tiende tot de achttiende dag na het overlijden van de Paus worden gehouden. Als gevolg van de snelle transportmiddelen, waardoor het de meest afgelegen kardinalen mogelijk is zich in korte tijd naar Rome te begeven, zal het niet nodig zijn de bijeenroeping van het conclaaf voor lange tijd op te schorten.

Viroloog in Suriname aangekomen

Paramaribo. — In Suriname kwamen aan prof. dr. T. H. Thung, hoogleraar in de virologie te Wageningen en dr. van der Wan, die eveneens als viroloog aan de landbouwhogeschool te Wageningen verbonden is.

In verband met de maatregelen ter bestrijding van de Hoja Blanca heeft de Surinaamse regering een beroep gedaan op de Nederlandse regering om haar in het kader van de door Nederland aan Suriname verleende technische bijstand deskundigen ter beschikking te stellen. De geleerden hebben de Surinaamse regering thans advies gegeven over de wijze, waarop deze gevaarlijke ziekte het best kan worden bestreden.

Naar de mening van de heren is de ziekte in Suriname niet zo catastrofaal als oorspronkelijk werd gedacht, daar de ziekte in Suriname een diffuus verloop schijnt te hebben.

Vooral voor de direktie van het Wageningen-projekt zal dit een hele opluchting zijn, daar dit plan van de Stichting Machinale Landbouw, ten dode zou zijn opgeschreven.

Op het ogenblik vertoeven ook in Suriname prof. ir. Eysvogel en dr ir. Mesu, resp. voorzitter en lid van de Raad van Commissarissen der Stichting Machinale Landbouw. De heren kwamen naar Suriname om ter plaatse de huidige problemen en de eventuele uitbreidingsplannen van het Wageningen-projekt te bespreken.

Prof. Eysvogel is de ontwerper van genoemd projekt.

Minister-president JONCKHEER naar Suriname

Paramaribo. — In Paramaribo is officieel bekend gemaakt, dat de minister-president van de Nederlandse Antillen, de heer E. Jonckheer, in de laatste week van oktober een bezoek aan Suriname zal brengen.

Bonn. — Sedert de herinvoering van de snelheidsbeperking op de Westduitse wegen is daar in een jaar tijds het aantal slachtoffers met 47.000 teruggelopen.

CENTRO DOMINGUITO verslaat VESTA met 3—2

Willemstad. — Met de vierde wedstrijd van de competitie hebben nu alle A-klasse clubs een beurt gekregen in de nieuwe competitie. Ofschoon de wedstrijd Centro Dominguito tegen Vesta van gisteravond zeker op hoger peil stond dan de drie eerste wedstrijden, kan men toch nog geen voorspelling wagen op de eventuele kanshebbers op de kampioenstitel.

Centro Dominguito, de club waar van velen reeds een voorspelling hebben gewaagd, dat zij de titel zal behalen, toonde door haar spel echter niet zozeer deze kwaliteiten te bezitten. Wij vonden het spel van Centro enigszins aarzelend en hebben de jongens van Lodewijks wel eens beter in aktie gezien. Misschien lag het wel aan het feit, dat deze wedstrijd de eerste officiële was. In elk geval zal men wel anders moeten gaan spelen wil men de kampioenstitel bereiken.

Voor de rust had Vesta een kleine veldmeerderheid en middels de snelle Daal kwam zij aan twee doelpunten. Toen de wedstrijd echter 1-0 in het voordeel van Vesta was, kwam Centro op makkelijke wijze aan de gelijkmaker, doordat een der Vesta-backs in eigen doel trapte. Met de stand 2-1 voor Santa Maria ging de rust in. Ook na de thee kwamen de Vestanen met enige gevaarlijke aanvallen en bijna is het wederom gaaf doch het schot van Daal gaat jammerlijk naast.

Vier minuten later is het Winklaar van Centro, die na solospel, een der backs omspelend het leer keihard langs Pinedo in doel schoot. De stand is nu 2-2 en hiermede is er even gekomen in de Centro-gelederen. Aan beide kanten worden er nu aanvallen ondernomen. Enige gevaarlijke momenten aan beide kanten, doch voorlopig geen doelpunten. Het is dan ongeveer tien minuten voor het einde als de Vesta-doelman onvoldoende uittrapt en de bal in het veld komt van Valerian. Deze heeft zich geen bedenktijd, doch als een ware meester knalt hij terug. Een prachtdoelpunt, dat ook de eerste zege voor Centro Dominguito betekent.

De wedstrijd was een ongeveer gelijkopgaande strijd en het is moeilijk te zeggen wie de overwinning had verdiend. In dit geval natuurlijk Centro Dominguito voor haar betere doelvaardigheid.

Het publiek was voor deze wedstrijd in goede getale opgekomen en het publiek had de organisatoren de hoop dat het veld weer op de goede weg zal gaan met ons voetbal. Ofschoon men geen voetbal van klasse te zien heeft gekregen, mag toch worden aangenomen, dat het publiek tevreden huiswaarts keerde. De wedstrijd werd geleid door scheidsrechter van Rosberg, geassisteerd door grensrechters Adamus en G. Rosario.

Pia Beck vertrok uit Rotterdam met het ss. „Statendam" voor een toernee door Amerika, Curaçao, Venezuela en Havana.